

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

αρχείο
19 75
Παναγιώτη Νάνου

Εφημερίδα του Συλλόγου Μορφοβουνιωτών
Χρόνος 2ος Αριθμός φύλλου 8
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Διμ. έκδοση Σεπτεμβρης 88
Διεύθυνση Αγ. Αναστασίας 5 Περισσός Αθήνα

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Την 14-8-1988 έγιναν με επισημότητα τα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου στο χωριό μας.

Παραυρέθηκαν ο Νομάρχης Καρδίτσας κ. Χρυσόχοι-δης και ο Περιφερειάρχης κ. Ευρ. Καφαντάρης.

Μετά τον αγιασμό, έγινε προσφώνηση των επισήμων και του πλήθους από τον Πρόεδρο του συλλόγου των απανταχού Μορφοβουνιωτών Γ. Βασιλούλη και κατόπιν εκφωνήθηκε το παρακάτω κείμενο από τον Ηλία Νασιάκο, που ασχολήθηκε απ' αρχής, επί εικοσαετία περίπου, σαν τεχνικός, με το συνολικό αυτό έργο στο χωριό μας.

★ ★ ★

Αγαπητοί προσκεκλημένοι μας, αγαπητοί φίλες και φίλοι Μορφοβουνιώτες, με πολύ συντομία θα αναφερθούμε στο ιστορικό της κατασκευής του καλαίσθητου και ευρύχωρου αυτού έργου στο σύνολό του. Αποτελεί τούτο κατόρθωμα πολυετούς συνολικής προσπάθειας, όλων ανεξαιρέτως των Μορφοβουνιωτών οπουδήποτε κι αν διαμένουν.

Στη θέση αυτή μέχρι το 1968 υπήρχε μια ισόγεια πέτρινη εκκλησία στολισμένη εσωτερικά με αξιόλογο σκαλιστό τέμπλο και παλιές εικόνες. Η εκκλησία εκείνη από παρεξήγηση, κατεδαφίστηκε σαν ετοιμόρροπη, χωρίς τη συναίνεση των κατοίκων, με πολύ παράδοξο και πρωτότυπο θα έλεγα τρόπο, τον οποίο θυμούνται οι συγχωριανοί μας, αφού ένα πρωί ξυπνώντας, είδαν συνεργείο από τα Τρίκαλα φρουρούμενο από στρατιωτική δύναμη, να κατεδαφίζει την εκκλησία τους.

Έτσι σαν κεφαλοχώρι, αφού μέινουμε για λίγα χρόνια χωρίς την απαραίτητη για τις ανάγκες των κατοίκων κεντρική εκκλησία, πήραμε την μεγάλη απόφαση ομόθυμα, για την ανέγερση στην ίδια θέση, του σημερινού μεγαλοπρεπούς Ιερού Ναού «Κοίμησης της Θεοτόκου» που βρίσκεται ακριβώς επάνω μας. Η θεμελίωση αυτού, έγινε το Μάιο του 1971 και μέχρι τέλος του ίδιου χρόνου, έφθασε το έργο στο στάδιο ολοκλήρωσης του σκελετού μέχρι και το δάπεδο της εκκλησίας που βρίσκεται επάνω μας.

Κατασκευαστής εργολάβος ήταν ο Χρήστος Σκρέτας εκ Φυλακτής. Μελετητής και επιβλέπων μηχανικός ήταν ο ομιλών.

• ΕΝΑ ΕΚΑΤ. ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Και ενώ η γενική προθυμία των κατοίκων ήταν να συνεχιστεί ακάθεκτα η ολοκλήρωση του σκελετού και της εκκλησίας, προέκυψαν νέες διαφωνίες και εμπόδια εκ μέρους του τότε Μητροπολίτη, που ήθελε να επιβάλει, πρώτα την τελείωση και εσωτερικά του χωριού που βρισκόμαστε και κατόπιν να συνεχιστεί το έργο επάνω, στο χώρο του ιερού Ναού. Αποτέλεσμα ήταν η γερή κόντρα και η πολύμηνη διακοπή των εργασιών, κυρίως από την άρνηση του κατευθύνοντος και επιβλέποντος του έργου, να δώσει οδηγίες συνέχισης αυτών, εκφράζοντας τότε τη θέληση του συνόλου σχεδόν των κατοίκων. Εν πάσει περιπτώσει, με τη σταθερή θέση μας επικράτησε η θέληση των συγχωριανών μας που ήταν και οι αποκλειστικοί χρηματοδότες του έργου και στο τέλος του 1972 ολοκληρώθηκε ο σκελετός όλου του έργου, ομολογουμένως σε χρόνο ρεκόρ, δηλαδή λιγότερο από ενάμιση χρόνο μαζί με τις απροσδόκητες καθυστερήσεις.

Από τότε πέρασαν αρκετά χρόνια σκέψης και προβληματισμού, για το πως θα αξιοποιούνταν κατά τον επωφελέστερο τρόπο για το χωριό μας, και ο απ' αρχής προβλεφθείς και δημιουργηθείς αυτός χώρος στον οποίο βρισκόμαστε και τελικά το 1984 αποφασίστηκε, όπως με δαπάνη του συλλόγου των απανταχού Μορφοβουνιωτών, να διαμορφωθεί ο χώρος αυτός σε πνευματικό κέντρο Μορφοβουνιού.

Έτσι: 1) Διαμορφώθηκε από τον πρώτο κιάλας χρόνο 1984 αμέσως ένας χώρος ιατρείου, στον οποίο εξετάζει ο αγροτικός γιατρός τους κατοίκους, ενώ πριν, αυτό γινόταν σε ακατάλληλους χώρους, ακόμα και μέσα στα καφενεία.

2) Στεγάστηκε η βιβλιοθήκη του χωριού μας, που επίσης ήταν πριν ανύπαρκτη, αφού φιλοξενείτο σε ιδιωτικό χώρο.

3) Δημιουργήθηκε η ευρύχωρη και θαυμάσια αυτή αίθουσα διαστάσεων 14,50 μ. πλάτος και 21,50 μ. μήκος, χώρος δηλαδή ανάλογος με μια αίθουσα κινηματοθέατρου, για τη συγκέντρωση των συγχωριανών και εξυπηρέτηση οποιονδήποτε εκπαιδευτικών και εκπαιδευτικών αναγκών και εκδηλώσεων των κατοίκων, αφού η χωριτικότητα αυτού, είναι πλέον των 500 ατόμων και έχει και τους απαραίτητους βοηθητικούς χώρους.

Η πρόσφατη δαπάνη διαμόρφωσης και αποπεράτωσης του χώρου αυτού του Πνευματικού Κέντρου, ξεπέρασε τα 2.000.000 δρχ. και κατεβλήθη εξ ολοκλήρου από το σύλλογο των απανταχού Μορφοβουνιωτών και τα παραρτήματά του και έρχεται και αυτή σαν συνέχεια της πολύ μεγαλύτερης δαπάνης δημιουργίας του συνολικού έργου που ανέρχεται σε πολλά εκατομμύρια και κατεβλήθη αποκλειστικά από τους συγχωριανούς μας.

Ευχαριστίες εκφράζουμε και συγχαρητήρια ανήκουν σ' όλους, όσους συνέβαλαν καθ' οιονδήποτε τρόπο περισσότερο ή λιγότερο στην επίτευξη του συνολικού αυτού έργου, που τόσο ομορφαίνει το χωριό μας και αφάνταστα πιστεύουμε εξυπηρετεί τις ανάγκες των κατοίκων, στους οποίους το παραδίδουμε και το εμπιστευόμαστε για την καλή, ωφέλιμη, και άσπογη από κάθε πλευρά χρήση του.

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ 1992 ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΟΥ Γ.Ι. ΒΑΣΙΛΟΥΛΗ

Το άρθρο του Γ. Κοντοστέργιου «ΤΑ ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΑ ΚΑΣΤΑΝΑ» που δημοσιεύθηκε στην προηγούμενη έκδοση της Β.Φ. μου κέντρισε το ενδιαφέρον και θέλα να παρουσιάσω σ' αυτό το φύλλο κάποιες απόψεις, ανησυχίες και προβληματισμούς μου για το τρένο ή την πρόκληση του 1992, όπως τον τελευταίο καιρό συνήθίζεται να παρουσιάζεται απ' τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, η πλήρης ένταξης της χώρας μας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Νομίζω πως στο σημείο αυτό θα ήταν χρήσιμο να αναφερθούμε συνοπτικά στην ιστορική εξέλιξη της πορείας της Ε.Ο.Κ. καθώς και στους οραματισμούς των ιδρυτών της.

Η Συνθήκη που ίδρυσε την Ε.Ο.Κ. (Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα) υπογράφηκε στη Ρώμη την 25/3/1957 και ισχύει από 1/1/1958.

Αρχικά τα συμβαλλόμενα κράτη ήταν έξι (Βέλγιο, Δ. Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Λουξεμβούργο και Ολλανδία) ενώ το 1972 προσχώρησαν η Δανία, η Ιρλανδία και η Μ. Βρετανία (Αγγλία). Η Ελλάδα προσχώρησε στην Ε.Ο.Κ. στις 28 Μαΐου 1979 ενώ την 1/1/1986 προσχώρησαν η Ισπανία και η Πορτογαλία.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Ρώμης η κοινότητα έχει ως αποστολή με την ίδρυση κοινής αγοράς να εξισορροπήσει τις οικονομικές κοινωνικές κ.λπ. ανισό-

τητες που υπάρχουν μεταξύ των κρατών - μελών, να ανεβάσει το βιοτικό επίπεδο των λαών καθώς και να πετύχει στενότερες σχέσεις μεταξύ των.

Οι παραπάνω οραματισμοί των ιδρυτών της Ε.Ο.Κ. προϋποθέτουν μια σειρά μέτρων κυριότερα των οποίων είναι: Η κατάργηση μεταξύ των κρατών - μελών των τελωνειακών δασμών και κατά την εισαγωγή και κατά την εξαγωγή εμπορευμάτων, η καθιέρωση κοινού δασμολογίου έναντι τρίτων χωρών, η κατάργηση των εμποδίων που ισχύουν στην ελεύθερη μετακίνηση προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, η άσκηση κοινής πολιτικής στον τομέα της γεωργίας και των μεταφορών κ.λπ.

Μετά απ' την παραπάνω απαραίτητη παρένθεση ερχόμαστε στο θέμα μας. Τι είναι λοιπόν αυτό το περίφημο 1992 που αιωρείται πάνω απ' τα κεφάλια μας τελευταία; Τι σημαίνει για τον απλό μέσο Ευρωπαίο και Έλληνα; Το 1992 θα αρχίσει να ισχύει το πρόγραμμα τελειοποίησης της Ε.Ο.Κ. βάσει του οποίου θα γίνεται ελεύθερα η μετακίνηση εμπορευμάτων, ανθρώπων, υπηρεσιών, κεφαλαίων κ.λπ. με την πλήρη κατάργηση των τελωνειακών δασμών, που σημαίνει πως θα αρχίσουν να υλοποιούνται οι οραματισμοί των ιδρυτών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Αυτό ακριβώς θα συμβεί το 1992 και στη χώρα μας. Είναι η καταληκτική προθεσμία που μας έδωσε η Ε.Ο.Κ. να αναπροσαρμόσουμε την τελωνειακή και φορολογική μας νομοθεσία σύμφωνα με το ΕΟΚικό φορολογικό δίκαιο και με απαραίτητη προϋπόθεση την κατάργηση των τελωνειακών δασμών και φόρων στη διακίνηση των προϊόντων ανάμεσα στα κράτη - μέλη.

Και ο Φ.Π.Α. που εφαρμόζεται στη χώρα μας απ' τις αρχές του 1987, αποτελεί ένα στοιχείο της νομοθεσίας αυτής. Εδώ πρέπει να τονισθεί ότι οι διατάξεις νόμων της Ε.Ο.Κ., υπερισχύουν εκείνων των κρατών - μελών, όταν συγκρούονται.

Ύστερα, λοιπόν από διάφορες φάσεις που πέρασε η χώρα μας σχετικά με την ένταξη της στην Ε.Ο.Κ., όπως αμφισβητήσεις για την ωφελιμότητά της ή όχι απ' τα πολιτικά κόμματα και το λαό, 7χρονη στασιμότητα και αδράνεια στα χρόνια της δικτατορίας, νέες διαπραγματεύσεις και τελική απόφαση ένταξης μετά τη μεταπολίτευση, βρισκόμαστε σε απόσταση αναπνοής απ' την πρόκληση του 1992, και το μόνο που είναι σίγουρο, είναι το γεγονός ότι είμαστε απροετοίμαστοι να δεχτούμε μια τέτοια δοκιμασία, για το λόγο ότι δεν δημιουργήσαμε την υποδομή που θα μας έδινε το δικαίωμα να αντιμετωπίσουμε όχι επί ίσοις όροις, αλλά τουλάχιστον αξιοπρεπώς τους ανταγωνιστές μας εταίρους. Αναλυτικότερα: 1) Στο χώρο της Βιομηχανίας, είναι γνωστό ότι τα προϊόντα μας δεν αντέχουν τη σύγκριση με τα Ευρωπαϊκά, ούτε από άποψη ποιότητας ούτε από άποψη κόστους παραγωγής.

Με την προηγμένη τεχνολογία που εφαρμόζουν οι Κοινοτικοί μας εταίροι στην παραγωγή βιομηχανικών προϊόντων καθώς και τη συνεχή ανάπτυξη του μηχανολογικού τους εξοπλισμού, πετυχαίνουν και ασυναγώνιστη ποιότητα, αλλά και χαμηλό κόστος που σημαίνει μικρότερες τιμές στην αγορά.

Για παράδειγμα θα αναφέρω τα ιταλικά πλακάκια δαπέδου, που μετά την κατάργηση των δασμών θα

Συνέχεια στη σελίδα 2

Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ 1992 ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

πωλούνται στην Ευρώπη αλλά και στην Ελλάδα σε χαμηλότερες τιμές απ' τα ελληνικά και φυσικά από άποψη ποιότητας θα είναι και καλύτερα.

Θα αναρωτηθεί ίσως ο αναγνώστης γιατί δεν εφαρμόζουμε και στη χώρα μας προηγμένη τεχνολογία για να πετύχουμε καλύτερα και φθηνότερα είδη; Αυτό θάπρεπε να έχει γίνει, τώρα ίσως είναι λίγο αργά.

Αλλά πως να ανανεωθεί ο μηχανολογικός εξοπλισμός των ελληνικών βιομηχανιών, όταν κύριος σκοπός των Ελλήνων βιομηχάνων, εκτός, ελάχιστων περιπτώσεων, είναι οι επενδύσεις των κερδών τους σε πολυτελείς βίλες, κότερα και στις τράπεζες της Ελβετίας και όχι σε σύγχρονα μηχανήματα;

Οι μικροβιοτέχνες που θα μπορούσαν να προσφέρουν αυτά που οι μεγαλοβιομήχανοι, αρνούνται, είναι μπλοκαρισμένοι απ' το τραπεζικό κατεστημένο και αδυνατούν να εκσυγχρονισθούν, αφού το κόστος των βιοτεχνικών δανείων φθάνει πολλές φορές το 20%, τη στιγμή που οι συνάδελφοί τους στην Ευρώπη έχουν άφθονο και φθηνό χρήμα για επενδύσεις που δεν ξεπερνούν το 5%.

Αν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση στο λίγο διάστημα που μας χωρίζει απ' το 1992, τα αποτελέσματα θα είναι οδυνηρά στον τομέα της Βιομηχανίας και κατ' επέκταση στην εθνική μας Οικονομία.

Ήδη μεγάλες Ελληνικές Βιομηχανίες ξεπουλήθηκαν σε ξένους. Ο Παυλίδης και ο Λουμίδης πέρασαν σε Ελβετικά χέρια, η Tasty στον έλεγχο Αμερικάνικης εταιρίας, η Ελαίς σε Ολανδική και η Μινέρβα σε Αμερικανική εταιρία, ενώ, παζαρεύονται η Η.Β.Η. και οι Ελληνικές αντιπροσωπίες των αυτοκινήτων Toyota, Ford και Fiat.

Το πρόβλημα είναι αρκετά σημαντικό και θα πρέπει να κινητοποιήσει έγκαιρα όλες τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας μας μια και όπως λέγεται στην αγορά, το ξεπούλημα θα γίνει πολύ νωρίτερα απ' το 1992.

Κράτος λοιπόν και ιδιωτικοί φορείς πρέπει να οργανωθούν κατάλληλα πριν είναι πολύ αργά. Βασική επιδίωξη των Ελλήνων εμπόρων και Βιομηχάνων θα πρέπει να είναι οι επενδύσεις με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεών τους αν θέλουν και μετά το 1992 να διατηρήσουν την επαγγελματική τους υπόσταση.

2) Στο χώρο της Γεωργίας που λόγω κλιματολογικών συνθηκών θα μπορούσαμε να παίξουμε πρωταγωνιστικό ρόλο και να ισορροπίσουμε το ισοζύγιο απ' την κακή πορεία της Βιομηχανίας, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα.

Εκτός απ' το μικρό και διάσπαρτο κλήρο, που είναι και η πληγή της αγροτικής μας οικονομίας, τα μέσα παραγωγής (μηχανήματα, λιπάσματα κ.λπ.) φτάνουν στους αγρότες, σε τέτοιες τιμές, που πολλές φορές δεν καλύπτουν τις αποσβέσεις τους, τα έσοδα απ' την πώληση των προϊόντων του ς.

Η πολεμική που δεχόμαστε επίσης απ' τους ανταγωνιστές μας στην Ε.Ο.Κ., που παράγουν τα ίδια με μας προϊόντα, όπως Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, είναι ένας άλλος ανασταλτικός παράγοντας στο να μπορέσει να παίξει η αγροτική μας οικονομία πρωταγωνιστικό ρόλο στη διαμόρφωση του εθνικού μας εισοδήματος.

Παρ' όλες τις δυσκολίες που παρουσιάζονται στον τομέα αυτό, τα γεωργικά μας προϊόντα έχουν μεγαλύτερες ελπίδες ανταγωνιστικότητας στην Ευρώπη, απ' τα βιομηχανικά. Αυτό οι αρμόδιοι το έχουν επισημαίνει γι' αυτό τα τελευταία χρόνια δείχνουν στη γεωργία ιδιαίτερη ευαισθησία.

3) Ο Τουρισμός τέλος είναι ο τομέας εκείνος που μπορεί να βοηθήσει την αρωστημένη μας εθνική οικονομία.

Εδώ όμως πρέπει πρώτα η πολιτεία και ύστερα όλοι οι Έλληνες να βοηθήσουμε στην όσο το δυνατόν καλύτερη αξιοποίησή του. Η χώρα μας διαθέτει τις μαγευτικότερες θάλασσες και το καλύτερο κλίμα της Ευρώπης.

Πρέπει όμως να ληφθούν δραστικά μέτρα για το σταμάτημα της ρύπανσης που καταστρέφει έναν - έναν τους καλύτερους κόλπους μας - Σαρωνικό, Παγασητικό, Θερμαϊκό - και η μόλυνση επεκτείνεται και στις πιο ανοιχτές θάλασσες με συνέπεια να κινδυνεύουν ακόμα και τα νησιά.

Η μεγάλη συμμετοχή του τουριστικού συναλλάγματος στη διαμόρφωση του εθνικού μας εισοδήματος, πρέπει να προβληματίσει και να αφυπνίσει τους αρμόδιους στο να πάρουν δραστικά και επίγοντα μέτρα πριν να είναι πολύ αργά.

Εδώ θα επανέλθω στην πρόταση του Γιώργου Κοντοστέργιου και θα συμφωνήσω μαζί του, ότι η περιοχή μας πρέπει να ενεργοποιηθεί, με τη δημιουργία εξεύρεσης αυτοδύναμων εκμεταλλεύσεων, είτε αυτές είναι το καστανοδάσος, είτε η δημιουργία σύγχρονων Κτηνοτροφικών μονάδων, είτε η συστηματική εκμετάλλευση της ιχθυοκαλλιέργειας που ενισχύεται και απ' το Νομαρχιακό Πρόγραμμα αξιοποίησης της λίμνης με τη δημιουργία, ιχθυοσκάλας στην περιοχή μας. Το

θέμα της τουριστικής ανάπτυξης προσκρούει κατ' αρχήν στην περιορισμένη χρονική διάρκεια που διαθέτει ο αστικός πληθυσμός σε ορεινές διακοπές. Η θάλασσα τραβάει τον κόσμο περισσότερο. Η προσέλκυση όμως τουριστών - μιλάμε βέβαια πάντα για περιορισμένο αριθμό και μέσα στα πλαίσια του Νομού - προϋποθέτει οργάνωση και υποδομή.

Το κοινοτικό συμβούλιο τελευταία, εκτός απ' την κατασκευή και συντήρηση πολλών κοινοτικών δρόμων, αντιμετωπίζει πολύ σωστά και τα θέματα της αποχέυσης και γενικότερα της καθαριότητας στο χωριό.

Θετικό βήμα η δημιουργία αγωγών αποχέυσης σε μικρή βέβαια κλίμακα. Πρέπει οπωσδήποτε να συνεχισθεί. Θετικότατο βήμα η συγκομιδή των σκουπιδιών, με ναυλωμένο αυτοκίνητο, από διάφορα σημεία του χωριού. Πρέπει όμως να βρεθεί και κατάλληλος σκουπιδότοπος, ώστε να μην μεταφέρεται το πρόβλημα αλλού.

Στην προσπάθειά του αυτή πρέπει το κοινοτικό συμβούλιο να έχει τη συμπαράσταση όλων των συγχωριανών, γιατί επί τέλους πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι η καθαριότητα είναι η βιτρίνα του χωριού μας και να εγκαταλείψουμε τις παλιές συνήθειες που δεν δημιουργούσαν και τόσο ευχάριστη εντύπωση στον κάθε επισκέπτη μας.

Η δημιουργία ξενώνα που παλιότερα συζητήθηκε, δεν νομίζω ότι είναι ενδεδειγμένη. Θα χρειαστούν πολλά χρόνια να γίνει η απόσβεση μιας τέτοιας επένδυσης, λόγω ακριβώς της περιορισμένης διάρκειας των διακοπών στο Βουνό. Η καλύτερη λύση θα ήταν η οργάνωση σε επίπεδο ενοικιαζόμενων δωματίων στα ήδη υπάρχοντα σπίτια. Αυτό γίνεται μάλιστα και σε περιοχές με μεγάλη τουριστική παράδοση - παραθαλάσσια χωριά, νησιά κ.λπ. - με τη δημιουργία μιας επιτροπής απ' τους ίδιους τους ιδιοκτήτες που θα συντονίζει τη διάθεση των δωματίων στους ενδιαφερόμενους.

Αυτά που ανέφερα παραπάνω για τη δημιουργία προϋποθέσεων σε εθνικό επίπεδο, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις του 1992, ισχύουν και για το χωριό μας. Το κοινοτικό συμβούλιο στο διάστημα της μέχρι τώρα ηθικής του, έδειξε πως και θέλει και μπορεί να δημιουργήσει αυτές τις προϋποθέσεις. Χρειάζεται όμως τη συμπαράσταση όλων μας και ιδιαίτερα των μόνιμων κατοίκων του χωριού μας οι οποίοι μακριά από κομματικές τοποθετήσεις και προσωπικές αντιδικίες, θα πρέπει να βρίσκονται πάντα στο πλευρό του εκάστοτε κοινοτικού συμβουλίου που οι ίδιοι σε τελευταία ανάλυση εκλέγουν, αν θέλουμε το χωριό μας να μην ερημώσει και να προσδεύσει σε πείσμα κάποιων γειτόνων μας που το θέλουν καθυστερημένο και υποανάπτυκτο.

Γ.Ι.Β.

ΠΟΙΗΜΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ

Γυναίκα ήσουν πάντοτε ο μόνος σύντροφός μου και γω ποτέ δεν έπαψα να είμαι ο δικός σου. Ποτέ μας δεν μαλώσαμε μέχρι το χωρισμό μας και γω σε είχα πάντοτε σύντροφο στο πλευρό μας.
ΖΩΗ μου δεν αλλάξαμε ποτέ μια κουβεντούλα, σε αγαπούσα πάντοτε μ' όλη μου την καρδιά.
Και όσες μπόρες περάσαμε εμείς για τα παιδιά μας, εμείς τα κανονίζαμε, χωρίς να χαλάει η καρδιά μας. Γυρίζω μόνος πάντοτε χωρίς την συντροφιά σου. Παντού γυρίζω περπατών χωρίς την αγκαλιά σου.
Δεν έχω δρόμο να διαβώ, σοκάκι να περάσω για νάβρω την Ζωίτσα μου για να την κουβεντιάσω, να την φιλήσω σταυρωτά και να την αγκαλιάσω.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ
Καρδίτσα

ΣΗΜ.: Ο Σύλλογος του χωριού μας ευχαριστεί θερμά το χωριανό μας και πονεμένο σύζυγο Ηλία Κατοίκο για την προσφορά των 5.000 δραχμών στο σύλλογό μας εις μνήμη της αγαπημένης του συζύγου Ζωής. Ο σύλλογος τον ευχαριστεί θερμά και απευθύνει τα συλληπητήριά του έστω και λίγο αργά.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΣΥΛΛΗΠΗΤΗΡΙΑ

Τον Ιούνιο που μας πέρασε έφυγε οριστικά ο χωριανός μας δάσκαλος Φώτης Καφαντάρης. Μορφωμένος, ευαίσθητος και προοδευτικός. Η μακροχρόνια ασθένεια τον εμπόδισε να μεταδώσει τις γνώσεις και τις αξίες στα παιδιά.

Ο Σύνδεσμος Απανταχού Βουνεσιωτών και η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας εκφράζουν τα θερμά συλληπητήρια στην οικογένειά του.

Μέσα στο Σεπτέμβριο πέθαναν ο Βασίλης Καφαντάρης και η Γιαννούλα Μπούρδα. Στους οικείους θερμά συλληπητήρια το Δ.Σ. του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Αθανάσιος Κουτίνος, Αθήνα 1.000 δρχ.
Αλέκα Σκούφη - Χαλκιά, Αθήνα 600 δρχ.
Ελευθέριος Μαστραπός, Αθήνα 1.000 δρχ.
ΒΟΛΟΣ
Βασίλης Κυριαζής 1.000 δρχ.
Τσάβαλος Παναγιώτης 1.000 δρχ.
Βάιος Γόρδιος 1.000 δρχ.
Κωνσταντίνου Δημήτριος, Λάρισα 2.000 δρχ.
Κοντοστέργιος Βαγγέλης, Καρδίτσα 1.000 δρχ.
Τσάβαλος Χρήστος, Καρδίτσα (Μηχανικός) 1.000 δρχ.
Κατσακίωρης Βάιος, Σαρανταπόρου, Ιθάμης 1, Καρδίτσα 500 δρχ.
Πανταζής Γιώργος, Θεσ/κη 3.000 δρχ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Γρηγορίου Φώτης 1.000 δρχ.
Κατσακίωρης Ηλίας του Γρηγ. 1.000 δρχ.
Πατσιαούρας Σωτήρης 500 δρχ.
Βασίλης Νάνος «ιερέας» 1.000 δρχ.
Ρεφενές Η. Θωμάς 1.000 δρχ.
Νάνος Θωμάς «Πρόεδρος» 2.000 δρχ.
Σωτήρης Χρ. Σταύρου 1.500 δρχ.
Καλατζής Χρυσόστομος 500 δρχ.
Σακελλαρίου Τρύφωνας 500 δρχ.
Κουσιός Δωρόθεος 1.000
Σταμογιώργος Κων/νος 500
Σταύρος Γεώργιος τ. Βασ. 500
Γαλανούλης Αναστάσιος 1.000
Κατσακίωρης Ευάγγελος 500
Βασιλούλης Γεώργιος τ. Χρ. 1.000
Τσιαντής Ιωάννης 1.000
Μπούζας Νικόλαος 500
Κοντοστέργιος Ηλίας τ. Βασ. 1.000
Γκιούρης Θωμάς 1.000
Σταύρος Απόστολος τ. Βασ. 500
Κατσακίωρης Σπύρος 500
Ευαγγέλου Δημήτριος 500
Καλαντζής Θωμάς τ. Χρ. 500
Ρόπης Σωκράτης 2.000
Λουρίκα Ελένη 1.000
Γκανούρης Θωμάς 1.000
Τσαντάκης Γεώργιος 500
Κυρίτης Βάιος 500
Γκανούρης Ιωάννης 5.000
Κατσακίωρης Ηλίας τ. Χρ. 1.000
Ραχωβίτσας Χριστόδουλος 500
Ραχωβίτσας Δημήτριος τ. Ηλ. 500
Νάνος Θωμάς τ. Χρ. 500
Κοτόπουλος Φώτης τ. Π. 1.000
Ζούκας Παναγιώτης 500
Ρεφενές Απόστολος 1.500
Κυρίτης Ευάγγελος τ. Στ. 500
Γκανούρης Θωμάς τ. Χρ. 1000 Δομένικο Λαρίσης

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

- 107 χρόνια πριν. Στις 18 Αυγούστου το 1881 απελευθερώνεται η Καρδίτσα από τον Τουρκικό ζυγό.
- 68 χρόνια πριν. Στις 10 Αυγούστου το 1920 υπογράφεται η Συνθήκη των Σεβρών. Σύμφωνα μ' αυτή η Σμύρνη και η ενδοχώρα της θα διοικηθούν για 5 χρόνια από τους Έλληνες, ενώ θα είναι υπό την Τουρκική κυριαρχία. Με την ίδια συνθήκη η Ελλάδα θα έπαιρνε σχεδόν όλη την Ανατολική και Δυτική Θράκη, ενώ στην Κωνσταντινούπολη, αν και πρωτεύουσα της Τουρκίας, θα ήταν συμμαχική φρουρά. Η «Μεγάλη Ιδέα» δείχνει να υλοποιείται...
- 45 χρόνια πριν. Στις 9 Αυγούστου το 1943 το βράδυ προσεγγίνεται, προερχόμενο από το Κάιρο, αεροπλάνο των Συμμάχων στο αντάρτικο αεροδρόμιο της Ελεύθερης Ελλάδας. Το αεροδρόμιο της Νεβρόπολης αρχίζει να λειτουργεί...
- 39 χρόνια πριν. Στις 29 Αυγούστου 1949 στο Γράμμο ακούγονται οι τελευταίοι πυροβολισμοί που ανταλλάσσουν οι άντρες του Δ.Σ.Ε. με τα κυβερνητικά στρατεύματα. Ο Εμφύλιος τέλειωσε. Η Ελλάδα για πάντα ηττημένη...

Επιμέλεια Ν.Ι.Π.

Ο ΔΑΙΜΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗΣ

Ο «δαίμων» της φωτοσύνθεσης δεν φάνηκε ελαστικός με το προηγούμενο φύλλο της Β.Φ. Αποδείχθηκε εκλεκτικός, αφού «έφαγε» 3 παραγράφους αλλοιώνοντας έτσι το περιεχόμενο του άρθρου για τα νόστιμα ψάρια της Λίμνης που έγραψε ο χωριανός μας δημοσιογράφος Β. Ραχωβίτσας.

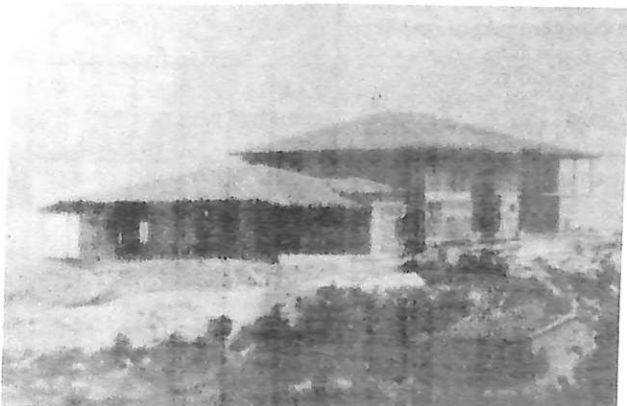
Το άρθρο αναφέρονταν στον ενάλιο πλούτο της Λίμνης, στα προβλήματα που υπάρχουν και έκανε ουσιαστικές παρατηρήσεις για το θέμα αυτό. Ειλικρινά συγγνώμη...

Συντ. Επιτροπή.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΞΕΝΩΝΩΝ ΣΤΗ ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

Ικανοποιητική ξενοδοχειακή υποδομή πρόκειται να αποκτήσει η περιοχή Νεβροπόλεως με την ολοκλήρωση των ξενώνων που ήδη κατασκευάζονται σε διάφορα χωριά. Όταν ολοκληρωθούν οι ξενώνες θα έχουν συνολική δυναμικότητα 140 κλινών και θα εξυπηρετούν τις ανάγκες των χιλιάδων επισκεπτών της περιοχής.

Οι ξενοδοχειακές αυτές μονάδες θα διαθέτουν, εκτός από τα δωμάτια, σύγχρονα εστιατόρια, καφετέριες, μπαρ, πάρκινγκ και άλλους χώρους κατάλληλα διαμορφωμένους για τις σύγχρονες απαιτήσεις.

Συνεχίζονται οι εργασίες για την ολοκλήρωση της τουριστικής υποδοχής στη Λίμνη.

Οι ξενώνες που θα λειτουργούν ως κοινοτικές επιχειρήσεις, προβλέπεται να δώσουν νέα πνοή και να τονώσουν την οικονομική και κοινωνική ζωή των κοινοτήτων. Αναλυτικά:

- Στο Νεοχώρι κατασκευάζεται ξενώνας προϋπολογισμού 70 εκατ. δρχ. περίπου. Μέχρι στιγμής απορροφήθηκαν 22 εκατ. δρχ. από τα οποία 4 εκατ. δρχ. είναι της κοινότητας. Με τα χρήματα αυτά κατασκευάστηκαν ο σκελετός, τα χτισίματα και η σκεπή. Για τη συνέχιση του έργου έχουν εγκριθεί 42 εκ. δρχ. Ο ξενώνας είναι δυναμικότητας 12 δίκλινων δωματίων.

- Στα Καλύβια Πεζούλας ανεγείρεται ξενοδοχειακή μονάδα προϋπολογισμού 67 εκατομ. δρχ. Για την ανέγερση διατέθηκαν 17.5 εκ. δρχ. Από αυτά η συμμετοχή της Κοινότητας Πεζούλας είναι 3 εκ. δρχ. Για την ολοκλήρωση του έργου υπάρχει πίστωση 45 εκ. δρχ. και θα φιλοξενεί 50 άτομα. Η έναρξη λειτουργίας υπολογίζεται το ερχόμενο καλοκαίρι.

- Στη Φυλακτική άρχισαν οι εργασίες για την ανέγερση ξενώνα προϋπολογισμού 75 εκ. δρχ. Ήδη έχουν εγκριθεί 60 εκ. δρχ. για την κατασκευή του έργου.

- Στην Καστανιά ολοκληρώνεται και αναμένεται να λειτουργήσει ο ξενώνας σε μερικούς μήνες. Ο προϋπολογισμός του είναι 60 εκατ. δρχ. και θα διαθέτει 23 κρεβάτια.

Εκτός από τους ξενώνες αυτούς αναμένεται να κτιστεί ακόμα ένας στην περιοχή της Λίμνης, αλλά δεν έχει ολοκληρωθεί η επιλογή της θέσης. Τα χρήματα που διατέθηκαν προέρχονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ»

Τα ορεινά χωριά του νομού μας, κατά την τελευταία 30ετία γνώρισαν μια πρωτοφανή πληθυσμιακή συρρίκνωση, με όλες τις δυσάρεστες συνέπειες που έχει το γεγονός αυτό τόσο τοπικά όσο και γενικότερα για την εθνική οικονομία.

Χωριά που ο πληθυσμός τους, έφτανε τις δύο και τρεις χιλιάδες κατοίκους, σήμερα δεν ξεπερνάει τους πεντακάσιους. Η διαρροή αυτή του πληθυσμού προς τα αστικά κέντρα για λόγους αποκλειστικά θα λέγαμε οικονομικούς, είχε άμεσες συνέπειες και στα εκπαιδευτικά πράγματα της περιοχής.

Σχολεία δημοτικά και νηπιαγωγεία κλείνουν το ένα μετά το άλλο και άλλα πάλι συγχωνεύονται.

Έτσι τη χρονιά που πέρασε καταργήθηκαν από έλλειψη παιδιών 10 νηπιαγωγεία, ενώ 12 δημοτικά σχολεία συγχωνεύθηκαν σε 4 (δηλαδή καταργήθηκαν 8 δημοτικά της ορεινής περιοχής του νομού μας).

Είναι πράγματι λυπηρό αλλά και εξοργιστικό το φαινόμενο. Δεν είναι βέβαια της ώρας να αναφερθούμε στις αιτίες της τραγικής αυτής κατάστασης, αλλά θα επισημάνουμε ευκαιριακά τον κύριο και πρωταρχικό λόγο, που είναι η έλλειψη αναπτυξιακής υποδομής της επαρχίας και περισσότερο της ορεινής και ημιορεινής επαρχίας, που αφέθηκε στο έλεος της από τους κατά καιρούς υπεύθυνους της πολιτείας.

Καιρός είναι, έστω και τώρα να δείχτει το ενδιαφέρον που χρειάζεται, γιατί οι συνέπειες στο μέλλον θα είναι ακόμα πιο τραγικές.

Ας επανέλθουμε όμως στο εκπαιδευτικό ζήτημα. Πέρα από το κλείσιμο των σχολείων με την κατάργηση ή τη συγχώνευση για τους λόγους που είπαμε, υπάρχει το άλλο μεγάλο πρόβλημα των μονόθεσων δημοτικών σχολείων, που λειτουργούν με 7-8 ή 10 μαθητές.

Τα σχολεία αυτά δεν είναι δυνατόν να εκπληρώσουν το σκοπό τους αποδίδοντας σωστό και ουσιαστικό εκπαιδευτικό έργο.

Και να γιατί:

- 1) Στα μονοθέσια σχολεία η διδακτική ώρα είναι 25 λεπτά για κάθε μάθημα και ειδικά για τα μαθηματικά είναι 12 λεπτά, αφού ο ένας δάσκαλος που υπάρχει σ' αυτά πρέπει να διδάξει κάθε μέρα τα ανάλογα μαθήματα και στις 6 τάξεις.
- 2) Οι μαθητές των 6 τάξεων έχουν διαφορετική χρονική και πνευματική ηλικία και ανάπτυξη.
- 3) Δεν πετυχαίνεται η κοινωνικοποίηση των μαθητών, αφού δεν αποτελούν ομοιογενή ομάδα.
- 4) Δεν μπορεί να γίνει το μάθημα της αισθητικής αγωγής και της μουσικής με 5 και 6 μαθητές.
- 5) Δεν αναπτύσσεται μεταξύ των μαθητών ο φιλότιμος συναγωνισμός και η ευγενής άμιλλα.

Τέλος, το έργο του δασκάλου γίνεται υπερβολικά επίπονο χωρίς να έχει τα ανάλογα αποτελέσματα. Για όλους τους παραπάνω λόγους πιστεύουμε ότι τα μονοθέσια σχολεία, όπως λειτουργούν, παρουσιάζονται εντελώς ανεπαρκή για την επιτέλεση του πραγματικού εκπαιδευτικού τους έργου.

Γι' αυτό η συγχώνευσή τους σε μεγαλύτερα σχολεία, όπου μπορεί να γίνει, προβάλλεται σαν «αναγκαίο κακό» που τελικά θα αποβεί προς το καλό και των μαθητών αλλά και της εκπαίδευσης γενικότερα, αφού το προσφερόμενο εκπαιδευτικό έργο θα είναι πιο ουσιαστικό και πιο ολοκληρωμένο αλλά και από οικονομική άποψη τα μονοθέσια σχολεία είναι ασύμφορα. Ο παρακάτω πίνακας είναι ενδεικτικός:

ΣΧΟΛΕΙΑ	Δάσκαλοι	Μαθητές
1) Δημ. Σχολείου Νεοχωρίου	α) 1, β) 1	α) 12, β) 7
2) Δημ. Σχολείου Μπεζούλας	1	8
3) Δημ. Σχολείου Φυλακτικής	1	6
4) Δημ. Σχολείου Λ. Ταυρωπού	1	4
5) Δημ. Σχολείου Κρουονερίου	2	29
6) Δημ. Σχολείου Κερασίας	1	11
7) Δημ. Σχολείου Μορφοβουνίου	2	27
8) Δημ. Σχολείου Μεσενικόλα	1	16
	Σύνολο: 11	Σύνολο: 124

ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ	Νηπ/γγοί	Νήπια
1 Μεσενικόλα	1	10
2 Κρουονερίου	1	10
Μισθοί Δασκάλων: 10.758.000 δρχ. 5/θέσιο: 4.890.000		
Επίδομα θέσης: 33.280 δρχ.		
Καθαρίστριες: Μεσενίκ., Κρουον., Μορφοβουνίου 180.000		
'87, '88 Δαπάνες Σχολείων: 130.000		
Δαπάνες Νηπιαγ. 140.000 δρχ.		

Θωμάς Χ. Νάνος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΑΣ

Από τις 10 του Μάη αρχίσαμε να οργανώνουμε την εκδρομή του Συλλόγου.

Οι χωριανοί μας στην αρχή δεν έδειξαν ζωντρό ενδιαφέρον για συμμετοχή. Το αποτέλεσμα ήταν να μη μπορούμε να κλείσουμε αυτοκίνητα άνετα και καινούργια. Έτσι, τις τελευταίες ημέρες πριν την εκδρομή παρουσιάστηκε αρκετός κόσμος, οπότε δεν ήταν εύκολο να βρούμε αυτοκίνητα καινούργια. Γι' αυτό αφού γυρίσαμε όλα τα γραφεία και τα βρήκαμε κλεισμένα, καταλήξαμε στο μοναδικό που είχε δύο 3 παλιά λεωφορεία, με αποτέλεσμα όλοι μας να ταλαιπωρηθούμε διότι τα χιλιόμετρα ήταν αρκετά και δύσβατα. Αναφέρωμαι σ' αυτό το ζήτημα γιατί πρέπει να το γνωρίζουμε όλοι μας ότι κάθε φορά που οργανώνεται μια εκδρομή οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να δηλώνουν εγκαίρως τη συμμετοχή τους, τουλάχιστον πριν 15 μέρες από την ημερομηνία της εκδρομής. Έτσι θα μπορούν οι οργανωτές να έχουν τον απαιτούμενο χρόνο που χρειάζεται ώστε να κλείσουν λεωφορεία της αρεσκείας τους, ώστε να ταξιδεύουμε πιο άνετα και να αποφεύγουμε τις ταλαιπωρίες σαν τη φετινή. Ο σύλλογος έκανε επανειλημμένα δημοσίευση δύο φορές σε εφημερίδα της Καρδίτσας, την ημερομηνία της εκδρομής, πλην την ανακοίνωση που έκανε προ ενός μηνός στο καφενείο του Κωσταρέλου όπου γίνεται πάντα η συνάντηση των χωριανών μας. Παρ' όλα αυτά δεν είχαμε αρκετή συμμετοχή από κόσμο κι άρχισαν να ενδιαφέρονται αρκετοί χωριανοί τέσσερις μέρες πριν την εκδρομή, και δημιουργήθηκαν τα γνωστά προβλήματα με τα λεωφορεία. Και τώρα λίγο ιστορικό της εκδρομής μας. Αφού φέτος δεν ήταν δυνατόν να γίνει η συνάντηση και των τριών συλλόγων του χωριού μας όπως έγινε πέρυσι στην Εύβοια. Αι Γιάννη Ρώσσο και είχε τη γνωστή επιτυχία, ο σύλλογος της Καρδίτσας πρότεινε στο Δ.Σ. του Βόλου να γίνει η συνάντηση. Έγινε δεκτή η πρότασή μας και συμφωνήσαμε να συναντηθούμε στην Ελασσώνα για να συνταξιδέψουμε μαζί. Πράγματι συναντηθήκαμε στην Ελασσώνα και ξεκινήσαμε όλοι μαζί, με τη συμφωνία στην Κοζάνη να γίνει στάση για καφέ. Όμως εδώ έγινε μια κακή συνεννόηση με αποτέλεσμα να μη συναντηθούμε στην Κοζάνη, γιατί οι χωριανοί μας του Βόλου φύγανε αρκετά μπροστά από μας λόγω του ότι είχαν αυτοκίνητο καινούργιο και με κινητήρα μεγάλης ισχύος καθώς και ζόρικο οδηγό που δεν περίμενε τα δικά μας αυτοκίνητα να συνταξιδεύουμε. Αφού ανεβήκαμε το Σαραντάπορο κατηγορήσαμε φθάνοντας στην Κωμόπολη Σέρβια, περάσαμε τη γέφυρα του Αλιάκμονα με τη γραφική λίμνη προχωρήσαμε για την Κοζάνη. Μπαίνοντας στην πόλη αναζητήσαμε τους Βολιώτες. Μάταια όμως γιατί λόγω καθυστέρησης των δικών μας αυτοκινήτων δεν μας περίμεναν κι έτσι ανταμώσαμε στον τελικό σταθμό που είχαμε στόχο. Δηλαδή στο γραφικότατο τοπίο Παναγία Σουμελά. Αυτός ο μαγευτικός χώρος για όσους δεν έχουν πάει βρίσκεται σε 1.200 μέτρα υψόμετρο. Αφού περάσαμε την Κοζάνη διασχίζοντας αρκετή πεδιάδα και κατάσπαρτη από στάβια που είναι κατακόκκινα από τις παπαρούνες πιάσαμε τις ανηφοριές με τις πολλές κι απότομες στροφές. Φτάνουμε στη Ζωδόχο Πηγή με τα ωραία σπιτάκια, ξενώνα και εστιατόριο, μετά από μερικές ακόμα στροφές βγήκαμε στο φημισμένο ύψωμα της Καστανιάς που δεινοπαθούν τόσοι και τόσοι οδηγοί το χειμώνα ώσπου να το περάσουν, λόγω της κακοτοπιάς και πάγου.

Μετά από λίγη κατηφορική διαδρομή προς Βέροια συναντάμε το δρόμο που παρακάμπτε αριστερά μας προς την Παναγία Σουμελά. Δύο χιλιόμετρα ακόμα και φθάνουμε εκεί. Το μέρος αυτό αποτελείται από ένα μικρό οροπέδιο με καταπράσινα λιβάδια που τα περιβάλλουν τριγύρω οι οξυές. Ακόμα πιο όμορφα τα κάνουν τα διάφορα δέντρα που είναι φυτεμένα και καλλιεργημένα με προσοχή. Καστανιές, κερασιές, μηλιές κ.λπ. Εκεί βρίσκεται και το ιστορικό μοναστήρι με τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Σουμελά. Αφού αποβιβάστηκαμε από τα λεωφορεία χωριστήκαμε κατά ομάδες και πιάσαμε κάτω από τις δροσερές σκιές κερασιάς και καστανιάς με τα μόνιμα τραπέζια και καναπέδες άρχισε η μάσα.

Η όρεξη όλων ήτανε αρκετά καλή έπειτα από τη μεγάλη διαδρομή που είχαμε διανύσει, και υπήρχαν αρκετά και πλούσια φαγητά σε όλους. Πίττες, κεφτέδες, μπριζόλες, σουβλάκια, φρούτα ότι ήθελε η ψυχή σου μπορούσες να το βρεις στην κάθε παρέα. Μπουκάλια με τσίπουρο στην αρχή τα τσούζαμε με αγγουρο-ντομάτα και μετά στο κυρίως φαγητό κρασάκι. Υπήρχε βέβαια και εστιατόριο για όσους δεν αρέσκονταν στα σπιτικά φαγητά. Σιγά σιγά έφτασε το κέφι και άρχισε ο χορός με το τοπικό συγκρότημα που βρισκόταν εκεί. Πίπιζες, νταούλια, κ.λπ. Αφού καθίσαμε εδώ περί τις τρεις και μισή ώρες κατηφορήσαμε μετά προς τη Βέροια. Καθήσαμε εδώ μια ώρα περίπου για καφέ και αναψυκτικά, καθώς και μια μικρή βόλτα στην πόλη που είναι τόσο όμορφη. Φεύγοντας από τη Βέροια τραβήξαμε για τον Αρχαιολογικό χώρο του Δίου. Δυστυχώς όμως βρήκαμε το Μουσείο κλειστό και συνεχίσαμε το δρόμο της επιστροφής. Έπειτα από αρκετά χιλιόμετρα φθάσαμε στην κοιλάδα των Τεμπών. Εκεί έγινε στάση και αποβιβάστηκαμε όλοι να ξεκουραστούμε λίγο και να απολαύσουμε επίσης αυτό το έξοχο τοπίο. Εκεί χαιρετηθήκαμε με τους χωριανούς του Βόλου και συνεχίσαμε ο καθένας το δρόμο του. Φτάσαμε στην Καρδίτσα ώρα 10.00 το βράδυ. Οι Καρδιτσιώτες πήγαν για τα σπίτια τους, οι δε του χωριού συνεχίσαν με τα δυο λεωφορεία γιατί το ένα δεν τους χωρούσε στο δρόμο προς το χωριό μας. Αυτή ήταν η εκδρομή μας φέτος. Εύχομαι του χρόνου να έχει καλύτερη επιτυχία. Γιάννης Κατοίκος

ΤΥΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ

Το παραδοσιακό οινόπνευματώδες ποτό, το γνωστό μας τσίπουρο, βγαίνει από τα στενά όρια του τόπου παραγωγής του και σύντομα θα κυκλοφορήσει στην αγορά τυποποιημένο. Η μέχρι τώρα νομοθεσία επέτρεπε την απόσταξη και εμπορία του προϊόντος μόνο στις φταφυλοπαραγωγικές περιοχές και στους γειτονικούς νομούς. Σύμφωνα με νόμο που ψηφίστηκε στις αρχές καλοκαιριού αίρεται ο περιορισμός αυτός και δίνεται η άδεια να τυποποιηθεί και ελεύτερα να κυκλοφορήσει στην εγχώρια και ξένη αγορά. Για το μη τυποποιημένο (το χύμα) τσίπουρο ισχύουν οι παλιοί περιορισμοί παραγωγής και εμπορίας. Ήδη ορισμένες Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών που παράγουν κρασιά, προχωρούν στην δημιουργία της απαραίτητης υποδομής προκειμένου να παράγουν τσίπουρο.

Δεν θα είναι λοιπόν έκπληξη αν δούμε κάποια μπουκάλια με τσίπουρο Καρδίτσας ή Τυρνάβου να είναι δίπλα στο ούισκυ και τ' άλλα εισαγόμενα οινόπνευματώδη.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ '40 ΚΑΙ ΚΑΤΟΧΗ

συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Ένα ακόμα χαρακτηριστικό που μ' έχει μείνει στο μυαλό μου ήταν ότι μετά από μεγάλες μάχες μεγάλης διάρκειας ήταν τόσα πολλά τα πτώματα που η δυο αντίπαλοι ερχόταν σε συνεννόηση κάνανε, παύση πυρός τη λεγόμενη ανακοχή για να μαζέψουν τα πτώματα που ήταν τόσα πολλά κι απ' τις δυο πλευρές. Οι Ιταλοί βέβαια είχαν πολύ μεγαλύτερες απώλειες διότι δεν πολεμούσαν σαν τους Έλληνες.

Γιατί οι Έλληνες νικούσαν παρόλο που στερούνταν τα πάντα απέναντι στους Ιταλούς οι οποίοι είχαν πάρει πολλά εν συγκρίσει με τους δικούς μας αλλά δεν είχαν το πιο βασικό για τον πόλεμο. Δεν είχαν ψυχή που λέμε στη γλώσσα μας, δεν είχαν ψυχραιμία. Πανικοβάλλονταν εύκολα και τό 'βαζαν στα πόδια. Τέλος να μην πολυλογώ οι Έλληνες παρόλο που στερούνταν τα πάντα, τροφές, τανκς, αεροπλάνα κ.λπ. είχανε καταλάβει πάνω απ' τη μισή Αλβανία και αν δεν μας κήρυτται τον πόλεμο η Γερμανία θα γινόταν η Ελλάδα κυρίαρχος όλης της Αλβανίας ή και πιο πέρα ακόμα. Ο Χίτλερ αν θυμάμαι καλά μας κήρυξε τον πόλεμο το Μάρτιο του 1941 ο οποίος δεν κράτησε πολύ διότι ο στρατός μας ήταν εξαντλημένος μετά από τόσα που είχε αντιμετωπίσει και κατά δεύτερο λόγο δεν μπορούσε να σταματήσει ένα τόσο μεγάλο θηρίο όπως ήταν τότε η Γερμανία.

Μετά ο στρατός μας άρχισε να υποχωρεί. Παράτησε ότι είχε ο καθένας όπλο κ.λπ. για να μην έχει και βάρος για να μπορεί να βαδίσει για να φθάσει στην ιδιαίτερα του πατρίδα. Γιατί μετά την υποχώρηση δεν υπήρχε συγκοινωνιακό μέσον. Αν κανένας έβρισκε κανά ζώο, είχε καλώς, πράγμα αδιύνητο για τότε. Γι' αυτό περπατούσαν μερόνυχτα. Περνούσαν θυμάμαι και μερικοί απ' το χωριό μας και μας λέγανε, πόσες μέρες περπατούσαν αλλά και πόσες είχαν ακόμα να περπατήσουν για να φθάσουν στα σπίτια τους, αν φθάσαν ποτέ, πράγμα που το εύχομαι. Από τότε πια ήμασταν στην κατοχή των Γερμανών και των Ιταλών. Μετά από λίγο καιρό άρχισε το μεγάλο κακό. Εξαπλώθηκαν οι κατακτητές σε όλες τις πόλεις και τα χωριά.

Συγκεντρώναν τους άντρες μέσα στα σχολεία και

τους βασανίζουν για να παραδώσει ο καθένας ότι είχε όπλο, πιστόλι, ξίφος κ.λπ. Αυτό το κάνουν για να μη δημιουργηθεί Αντάρτικο εναντίον τους.

Θυμάμαι εμείς οι μικροί πηγαίναμε απέξω και παρακολουθούσαμε και βλέπαμε τι γινόταν. Ακούγαμε τις βουρδουλές και τα μουγκρητά των ανδρών που ήταν μέσα και τους βασανίζουν.

Θυμάμαι επίσης τα όπλα αυτά που μαζέβαν ήταν ως επί το πλείστον κινητητικά όπλα, δίκανα, παλιές, καραμπίνες, παλιά ξίφη και μερικά πιστόλια. Μετά απ' αυτό το κακό ήρθε κι άλλο πιο μεγάλο. Ήρθε η πείνα, οι κατακτητές είχαν μαζέψει όλα τα τρόφιμα απ' τους μύλους, τα εργοστάσια, τις αποθήκες. Τα πήραν όλα για το στρατό τους και ο κόσμος άρχισε να πεινάει. Προπάντων στην Αθήνα κάθε μέρα γύριζαν με τα κάρτα και τους μαζέβαν διότι δεν υπήρχαν αυτοκίνητα και τους θάβαν όλους μαζί τους νεκρούς σε μια τάφρο. Τότε ο κόσμος πουλούσε ότι είχε για ένα κομμάτι ψωμί. Πουλούσαν ραπτομηχανές, γραμμόφωνα και ότι πολύτιμο είχε μια οικογένεια στο σπίτι της. Τότε τα γραμμόφωνα ήταν όπως είναι σήμερα η τηλεόραση ή το βίντεο κι όμως αν τούδινες τρεις οκάδες αλεύρι, μια φραντζόλα ψωμί σου τάδινε όλα για τη ζωή του. Τότε πουλήθηκαν μεγάλες περιουσίες ακόμα και σπίτια μόνο για ψωμί. Θα μου πείτε ποιοί ήταν αυτοί που τα αγόραζαν και που τα βρίσκαν; Ήταν πολλοί που είχαν αποθέματα αλλά και πολλοί που συνεργάζονταν με τους Γερμανούς και τους Ιταλούς. Αυτοί τα οικονομούσαν. Στα χωριά δεν ήταν τόσο αισθητή η πείνα διότι όλοι, άλλοι λίγο άλλοι πολλά είχανε ζώα και με το γάλα και το τυρί και κανένα σφαχτό ζήσαμε.

Βέβαια και μεις υποφέραμε. Το ψωμί το τρώγαμε με το δελτίο. Θυμάμαι και στο χωριό μας τότε υποφέρανε πολλές οικογένειες μέχρι που φάγανε και αλεσμένα κότσαλα (το κότσαλο είναι αυτό που μένει αφού ξεσπορίσουμε το καλαμπόκι).

Στο χωριό μας υπήρξε τότε μόνο ένα θύμα της πείνας. Τον βρήκαμε ένα πρωί πεθαμένο πίσω από του Θώμου Σκούρη το σπίτι στο δρόμο.

Όνομα δεν αναφέρω, οι μεγάλοι θα το θυμούνται.

Συνέχεια στην επόμενη εφημερίδα...

ΒΑΣΙΛΗΣ Σ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΒΟΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Του κ. Α. Ζαρκάδα - δικηγόρου

Όταν στις 28-10-1940 η φασιστική Ιταλία του Μουσολίνι μας κήρυξε εντελώς ξαφνικά τον πόλεμο, η Κεντρική Ευρώπη (Γαλλία, Βέλγιο, Ολλανδία, Αυστρία, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, Νορβηγία και η μισή Πολωνία) στέναζε κάτω από τη μπότα της ναζιστικής Γερμανίας του Χίτλερ.

Ο Μουσολίνι, που για ν' αποκτήσει αποικίες στην Αφρική, λίγο καιρό πριν είχε καθυποτάξει την Αθηναική με την υπεροχή που διέθετε σε οπλισμό απέναντι στους άοπλους Αθησινούς και με το φοβερό καυστικό χημικό όπλο «Υπερίτης», που χρησιμοποίησε και τα κόρο, αφού κανένας δεν μπορούσε να τον εμποδίσει, ενόμιζε ότι κατά τον ίδιο τρόπο μπορούσε να σαρώσει και την Ελλάδα, για να πραγματοποιήσει το παλιό όνειρό του, που ήταν η ανασύσταση της παλαιάς Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Αλλά λογάριασε χωρίς τον ξενοδόχο, εννοώ τον επύροχο Ελληνικό Στρατό που με την ακαταμάχητη επιθετικότητα και την ανδρεία του τον γελοιόποισε.

Μέχρι τότε κανένας από τους λαούς που θέλησε να υποτάξει ο άξονας Χίτλερ - Μουσολίνι, δεν τόλμησε ν' αντιδράσει, κι έτσι όταν εκδηλώθηκε η Ιταλική επίθεση εναντίον μας, όλοι πίστεψαν ότι εμείς δεν ήταν δυνατό ν' αποτελέσουμε εξαίρεση και ν' αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά μια δύναμη που διέθετε οχτώ (8) εκατομμύρια λόγχες, όπως καμαρόνοντας επιδεικτικά πολλές φορές δήλωνε ο Μουσολίνι. Παρά την απαισιοδοξία όμως αυτή, οι Έλληνες στον υπέρ βωμών και εστιών αγώνα τους, γράφοντας μια ακόμα ένδοξη σελίδα στη μακραίωνα ιστορία της χώρας τους, ενίκησαν κατά κράτος τους Ιταλούς, υποχρεώνοντάς τους να συμπτυχθούν στην Κεντρική Αλβανία.

Η εξέληξη αυτή έκανε την υφής, που με κομμένη ανάσα παρακολουθούσε την κατάσταση, να εκφράσει το θαυμασμό της για τους Έλληνες, που πρώτα αυτά τα μόνα έδωσαν ένα ηχηρό μπάτσο κατά του άξονα Χίτλερ - Μουσολίνι.

Η δικτατορία Μεταξά που από τις 4-8-1936 κυβερνούσε την Ελλάδα, παρά τις διακηρύξεις της για πολεμική ετοιμότητα της χώρας, δεν είχε κάνει, ό,τι χρειαζόταν για την προετοιμασία ενός τέτοιου πολέμου, που ήταν αναπόφευκτος, αφού ούτε ο οπλισμός μας ήταν κατάλληλος και με τ' απαραίτητα εφόδια, ούτε τ' απαραίτητα τηλεπικοινωνιακά μέσα και τα μέσα μεταφοράς ήταν κατάλληλα και επαρκή, ούτε αεροπορία αρκετή υπήρχε, παρά τις τυμπανοκρουσίες και τους εράνους που έγιναν γι' αυτή, ούτε τοπογραφικοί χάρτες υπήρχαν για να μπορούν οι στρατιωτικές μονάδες να κινηθούν με ευχέρεια και να εκμεταλλευτούν κατάλληλα κάθε εδαφική πτυχή.

Αλλά για όλα αυτά έχουν γραφεί τόσα πολλά και από ειδικότερους από μένα, έτσι ώστε δεν χρειάζεται στο σημείωμα τούτο ν' ασχοληθούμε περισσότερο με το θέμα αυτό.

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

• Η Νευρόπολη τότε και τώρα

Ποιός δεν θυμάται το χώρο τις νευρόπολης πως ήταν πριν να γίνει λίμνη; Ποιός δεν θυμάται τη Μάλια, τις Μαγούλες, τη Βαβά, τη Γούρνα όπως τη λέγαμε τότε; Ποιός δεν θυμάται τον μέγα κάμπο «Μέγα Κάμπο» όπως τον λέγαμε τότε; Τον Γελαδόσταλο, τα Τσέρνα κ.λπ. κ.λπ. Όλοι οι μεγάλοι σίγουρα τα θυμούνται αλλά ας αναφέρουμε με λίγα λόγια τι ήταν αυτά τα μέρη για τους χωριανούς τότε, για να μάθουν και οι νεότεροι που δεν τα ζήσαν.

Όλη αυτή η χώρα που αναφέραμε τότε ήταν τόποι χαράς κεφιού και μόχθου, εκεί ήταν τα καλύτερα χωράφια του χωριού μας δηλαδή τα πιο παραγωγικά - σε καλαμπόκι απ' το οποίο όλοι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία έχουμε πάρει από αυτό τις πρώτες βιταμίνες έχουμε μέσα μας μαγιά καλαμποκίσια, διότι για χρόνια ήταν η τροφή μας. Δυστυχώς ή ευτυχώς όπως το θέλει ο καθένας, ήρθε η λίμνη τα απαλλοτριώσαν, τα πλήρωσαν αν θυμάμαι καλά από 3.000 έως 7.000 το στρέμμα και έτσι χαθήκαν αυτά τα λίγα αλλά καλά χωράφια μας.

Τέλος ας περιγράψουμε εν ολίγοις το χώρο αυτό πως ήταν τότε.

Ξεκινώντας από το χωριό μέσω Αιλιά ή μέσω Αγ. Αθανασίου, για την νευρόπολη κατηφορίζες προς Κελεπούρι ή προς τη θέση Αυγέρου. Αντίκρυζες μια καταπράσινη πεδιάδα από καλαμπόκια. Περιπάταγες στα στενά μονοπάτια και σε 'πιανε η χαρά που αντίκριζες δεξιά και αριστερά όλο πράσινο από καλαμπόκια ή πατάτα φασόλια κ.λπ. Προχωρώντας προς τα Τσέρνα του Κουμπουρλή που λέγαμε, άκουγες τη μουσική των κουδουνιών απ' τα πολλά κοπάδια που βόσκαν εκεί. Πιο κάτω στον μέγα κάμπο συναντούσες αγέλες από χοντρά ζώα, αγελάδια, άλογα κ.λπ.

Στην κορφή του Μέγα Κάμπου εκεί στο Πικροχόρτη γινόταν η σύναξη των χωριανών για το νυχτοβόσκι άλλο Χαραρέτη αυτό κατεβαίνουν οι χωριανοί με τα ζώα τα δέναν στα λιβάδια και όλοι μαζί καθόταν γύρω γύρω ψήνοντας τα καλαμπόκια και λέγοντας διάφορα καλαμπούρια και τραγούδια περνούσε η βραδιά χωρίς να το καταλάβουν. Το πρωί όμως δεν έπρεπε να υπάρχουν καθόλου ίχνη από φύλλα ή κότσαλα διότι ο αγροφύλακας θα επισκεπτόταν το χώρο μας και γι' αυτό θά 'πρεπε ή να τα θάβουμε ή να τα πετάμε μακριά. Από εκεί έμεινε και το σλόγκαν που λέει μακριά τα κότσαλα κότσο...

Φτάνουμε πλέον στη συγκομιδή, μάζεμα του καλαμποκιού. Τότε ερχόταν το αποκορύφωμα του κεφιού και της χαράς, διότι απολαμβάνουμε τους κόπους μας. Οι μεγάλοι, ομάδες, ομάδες σπάγαν τις ρόκες και γεμίζουν τα σακιά και εμείς οι μικρότεροι τα κουβαλάγαμε με τα ζώα στο χωριό, τα αδειάζαμε στο κατώ όπου σε λίγες μέρες συνεχιζόταν άλλο ξεφάντωμα με το ξεφλούδισμα του καλαμποκιού. Πάλι παρέες από 10-15 άτομα ξεφλούδιζαν ολνυχτής πότε στο 'να σπίτι και πότε στο άλλο κι έτσι και η δουλειά του καθενός γινότανε και οι χωριανοί βρίσκαν αυτές τις ευκαιρίες για να διασκεδάσουν.

Τέλος αυτή ήταν η νευρόπολη τότε. Μετά ήρθε η λίμνη και όλα τελειώσανε πληρωθήκαν αυτά τα χωράφια με τις τιμές που αναφέραμε, πιο πάνω και έτσι ο κόσμος χωρίς χωράφια στην νευρόπολη και χωρίς πόρους ζωής στο χωριό από την εγκατάλειψη της επαρχίας, άρχισε η μετανάστευση εσωτερική και εξωτερική και φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, σήμερα. Τα χωριά μας βρίσκονται ακόμα σε μαρασμό, κλείνουν σχολεία και η διαρροή των κατοίκων συνεχίζεται, γι' αυτό θα πρέπει να ληφθούν τέτοια μέτρα από την πολιτεία ούτως ώστε να κρατηθούν η κάτοικοι αυτοί που υπάρχουν στα χωριά αλλά και να επιστρέψουν σιγά σιγά και οι άλλοι. Διότι όλοι θέλουμε να ζούμε στο χωριό αλλά πώς;

Ας επιστρέψουμε για λίγο στην Νευρόπολη.

Η Νευρόπολη σήμερα αν κοιτάξει κανείς από κάποιο ύψωμα λυπάται πραγματικά για το θέαμα που αντικρίζει. Ο τόπος αυτός που ήταν κάποτε τόπος πράσινου και γεμάτος ζωή από κίνηση, τώρα που δεν έχει και νερό φαίνεται σαν καμένη γη (Χιροσίμα) και αντί για φωνές και τραγούδια που ακούγαμε, ακούγονται μόνο τα τριζόνια τη νύχτα και τα κοράκια την ημέρα.

Ας είναι όμως, ποτίζεται ο κάμπος και ζουν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα στην ξενιτιά.

Σταύρος Κατοίκος

γίνει λόγος παρακάτω.

Η συμφωνία αυτή ν' αναλάβω τον Εφεδρικό ΕΛΑΣ του Βουνεσιού, πρέπει να σημειωθεί ότι με γέμισε χαρά και ικανοποίηση, γιατί από τότε που γυρίσαμε από την Αλβανία, η σκέψη μου ήταν μία, πως θ' απελευθερωθούμε.

Χάρη στην ψυχροσύνθεση των Βουνεσιωτών, που χωρίς να θέλω να τους κολακέψω, έχουν τη νοοτροπία να θέλουν να ζουν χωρίς περιορισμούς, Ελεύθεροι, κι ακόμα γιατί είναι φιλότιμοι, αλτρουιστές, φιλόξενοι και υπερβολικά εύθικτοι, η οργάνωση της Εθνικής Αντίστασης του ΕΑΜ, παρά το ότι γινόταν συνομοτικά, είχε μαζικοποιηθεί και σχεδόν ολοκληρωθεί, ως τα τέλη του 1942 και ήταν έτοιμη να μπει σε δράση, χωρίς καμιά δυσκολία. Αυτό αποδείχτηκε από τα γεγονότα που επακολούθησαν, μόλις μπήκαμε στο 1943.

(η συνέχεια στο επόμενο φύλλο)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

— Πολύ μεγάλη η κίνηση το καλοκαίρι στο χωριό και ιδιαίτερα τις μέρες του 15 Αυγούστου με το Πανηγύρι και τις άλλες εκδηλώσεις. Συνωστισμός ανθρώπων αλλά και μποτιλιάρισμα αυτοκινήτων ήταν συνηθισμένο φαινόμενο όπως και κάθε χρόνο τέτοιες μέρες. Μια βασική αιτία γι' αυτό το δεύτερο είναι η έλλειψη χώρου για στάθμευση των αυτοκινήτων. Γίνεται λοιπόν περισσότερο αισθητή την εποχή αυτή η ανάγκη να βρεθεί χώρος για παρκάρισμα. Η κοινότητα πρέπει να ενδιαφερθεί άμεσα και να αντιμετωπίσει κατά το δυνατόν το πρόβλημα αυτό, που νομίζω ότι δεν απαιτεί και ιδιαίτερα μεγάλη δαπάνη.

Ένας χώρος που θα μπορούσε να υποδειχτεί γι' αυτό το σκοπό είναι στη «Γελαδαριά» κάτω απ' το κτήμα του Στέφου Νάνου. Ανάλογη διαμόρφωση θα μπορούσε να γίνει επίσης στο δρόμο προς το «Νταϊ-ραγα» στο σημείο που είναι πάνω απ' το σχολείο. Πιστεύω ότι και κάποια άλλα σημεία θα υπάρχουν, απ' τα οποία θα μπορούσαν να επιλεγούν ένα ή δύο για δημιουργία μικρών έστω Parking που θα βοηθούσαν στην αποσυμφόρηση κατά τις μέρες της μεγάλης αιχμής. Εξάλλου αυτό είναι κάτι που θα ωφελήσει μακροπρόθεσμα και μετά την κατασκευή του καινούργιου δρόμου, που δεν πρόκειται βέβαια να γίνει ούτε σε 30 χρόνια με το ρυθμό χελώνας που πάει καθώς παραμένει στην ευθύνη της Νομαρχίας και δεν εντάσσεται στο εθνικό αναπτυξιακό πρόγραμμα.

— Οι εκδηλώσεις στο χωριό τον Αύγουστο ήταν γενικά καλές και ικανοποίησαν σχεδόν το σύνολο αυτών που τις παρακολούθησαν.

Φυσικά οι κάποιες παραλείψεις ή ατέλειες δεν ήταν δυνατόν να μην παρουσιαστούν, όπως για παράδειγμα η παράσταση του Καρδισιωτικού θεάτρου που έγινε κάτω στο δάπεδο, αφού η εξέδρα που υπήρχε δεν εξυπηρετούσε τις ανάγκες του έργου. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα πολλοί απ' του θεατές να μη βλέπουν τους ηθοποιούς και άλλοι πάλι να μην τους ακούνε. Πάντως ο χώρος γενικά της πλατείας δεν προσφέρεται για θεατρικές παραστάσεις, κυρίως από ακουστική άποψη. Γι' αυτό νομίζω ότι στο εξής οι παραστάσεις θα πρέπει να γίνονται μέσα, στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου που είναι αρκετά ευρύχωρη. Το διήμερο πανηγύρι ήταν γεμάτο ένταση, παλμό και κέφι. Ευχάριστη έκπληξη για όλους ήταν η εμφάνιση του Παιδικού χορευτικού συγκροτήματος του χωριού μας που έκανε πολύ καλή εντύπωση. Η ωραία όμως αυτή προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί και το φυτόριο αυτό πρέπει να «καλλιεργηθεί» για το μέλλον. Το βάρος τώρα νομίζω ότι πέφτει στην κοινότητα, αφού ο δάσκαλος του χωριού Θωμάς Νάνος που συντέλεσε αποκλειστικά στη δημιουργία του χορευτικού αυτού, διορίστηκε αλλού και φεύγει απ' το χωριό. Μια άλλη ευθύνη που θα πρέπει να έχει κατά νου το κοινοτικό συμβούλιο είναι σχετικά με το Πνευματικό Κέντρο που εγκαινιάστηκε φέτος και πρέπει να λειτουργεί και όχι απλώς να υπάρχει, όπως και άλλοτε γράψαμε.

— Μια άλλη αξιόλογη εκδήλωση που για τους πολλούς πέρασε ίσως απαρατήρητη ή δεν έγινε καθόλου αντιληπτή, ήταν η παράσταση αρχαίας τραγωδίας που έγινε στις 10 Αυγούστου στα Καλύβια Πεζούλας, στο υπαίθριο θέατρο που έγινε πρόσφατα εκεί, στο χώρο της «πλαζ». Παρουσιάστηκε η τραγωδία «Ηλέκτρα» του Ευριπίδη απ' το Δημοτικό Θέατρο Λάρισας, που είναι ένα από τα καλύτερα περιφερειακά θέατρα της Ελλάδας. Η παράσταση είχε μεγάλη επιτυχία σύμφωνα με τη γνώμη και ειδικών κριτικών, αφού το έργο ανεβίστηκε και σε άλλες περιοχές καθώς και στο θέατρο του Λυκαβητού στην Αθήνα. Ήταν πραγματικά μια σπάνια ευκαιρία για τον κόσμο της περιοχής μας να δει μια «ζωντανή» παράσταση αρχαίας τραγωδίας μέσα στο μαγευτικό περιβάλλον της Νεβρόπολης. Υπάρχει η αντίληψη ότι το αρχαίο θέατρο δεν είναι για τους πολλούς, για το λαό, αλλά για τους λίγους, αυτούς που έχουν γνώσεις γύρω απ' αυτό... Λάθος βέβαια... Γιατί το αρχαίο θέατρο έχει λαϊκή καταγωγή και είναι ίσα-ίσα λαϊκό θέατρο.

Γι' αυτό και οι αρχαίοι Έλληνες είχαν καθιερώσει με νόμο δωρεάν εισιτήρια για τους άπορους ώστε να μπορούν να βλέπουν τις παραστάσεις. Δεν είχε γίνει ίσως και η ανάλογη ενημέρωση με αποτέλεσμα να είμαστε λίγοι οι Βουνεσιώτες που είδαμε την παράσταση αυτή. Το θέατρο πάντως ήταν γεμάτο και υπήρχαν και πολλοί όρθιοι. Δεν είχε εξάλλου εισιτήριο»...

— Καλό το ξεκίνημα που έγινε για την αξιοποίηση της Λίμνης και της γύρω περιοχής με τη διαμόρφωση πρόχειρης για την ώρα «πλαζ», πάρκου κ.λπ. Αρκεί να μη μείνει απλώς ξεκίνημα για λόγους εντυπώσεων, εξυπηρετώντας κάποιες σκοπιμότητες τοπικού ή γενικότερου πολιτικού χαρακτήρα». Ο χρόνος βέβαια θα

ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ Γ. ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Μετά από τα αφηγηθέντα ήδη γεγονότα του αποπλισμού του Κωστόπουλου στο προηγούμενο φύλλο της Β.Φ. και με την πάροδο του χρόνου το αντάρτικο του Ε.Λ.Α.Σ. δυνάμωσε ακόμα περισσότερο και εδέσποζε απόλυτα στην περιοχή μας. Το χωριό μας ήταν πασίγνωστο και από τα κυριότερα κέντρα της αντίστασης.

Απ' αυτό περνούσαν αδιάκοπα επί χρόνια, όλα τα αντάρτικα τμήματα και ομάδες. Κατέβαιναν στο κάμπο και στις πόλεις, χτυπούσαν αιφνιδιαστικά τους παλογερμανούς και ξανάρχονταν με λάφυρα παντός είδους. Τους περισσότερους αντάρτες, τους γνωρίζαμε με τα μικρά τους ονόματα, καθώς και όλους τους καπετάνιους του ΕΛΑΣ, όλων των βαθμίδων με τα ψευδώνυμά τους. Από το μικρότερο βαθμοφόρο μέχρι το μεγαλύτερο (Άρη Βελουχιώτη) πέρασαν από το χωριό μας αμέτρητες φορές. Πολλοί απ' αυτούς παρά τις αδιάκοπες κακουχίες και ταλαιπωρίες τους, διατηρούσαν παράστημα και εμφάνιση αξιοθαύμαστη. Θυμάμαι ακόμα τις μορφές τους με τα γένεια, τους σκούφους, τα φυσικίλκια, τις μπότες και τις σπάθες τους. Με όλες τις αντιξοότητες και συνεχείς κινήσεις τους, έβρισκαν χρόνο και κουράγιο να φροντίζουν και τη φιλαρέσκειά τους με μεράκι και έδιναν ένα τόνο χαρούμενο, εμψυχωτικό και επιβλητικό σ' όλους.

Στην κατηγορία αυτή των περήφανων, διακεκριμένων και άψογων σε καλαισθησία και παράστημα εμφανίσουν, ανήκαν και συγχωριανοί μας αγωνιστές. Θυμάμαι ακόμα, μια γραφική, εύθυμη και ιδιόμορφη περίπτωση αντάρτη αγωνιστή συγχωριανού μας, που τον είχε κι αυτόν συνεπάρει ο ενθουσιασμός και αντιστασιακός οίστρος. Ήταν ο Παπούς Κων/νος Βασιλούλης (Κοκαλίτσας), που ως παλαιός Βενιζελικός και φανατικός αντιβασιλικός, αισθάνθηκε την υποχρέωση ν' ακολουθήσει τα αντάρτικα τμήματα. Στο καπέλο του (σκούφο) κέντισε τα γράμματα «ΕΛΛΑΔΑ» αντί του διακριτικού «Ε.Λ.Α.Σ.» που είχαν όλοι οι άλλοι αντάρτες.

Αυτός ήταν εντελώς αυτόνομος. Ακολουθούσε τα αντάρτικα τμήματα, έπιανε συζητήσεις με τους καπετάνιους και τους αντάρτες και όποτε ήθελε ξέκοβε χωρίς να ελέγχεται από κανένα. Ξεκουράζονταν στο χωριό όταν ήταν δύσκολες οι εποχές και περιστάσεις, χειμώνα, μεγάλες πορείες κ.λπ. Επανερχόνταν στη δράση, όποτε οι συνθήκες επέτρεπαν στις μειωμένες του οπασδήποτε δυνάμεις. Στα μεσοδιαστήματα που κάθονταν στο χωριό, μας αφηγούνταν διάφορες περιπέτειες και ιστορίες από γεγονότα συμβάντα μακριά από το χωριό μας.

Οπωσδήποτε όμως όλα αυτά ήταν γνωστά στις κατοχικές αρχές και τις προκαλούσαν ιδιαίτερη ανησυχία και φόβο. Το ενδιαφέρον τους για την περιοχή μας αυξήθηκε και κατέστρωναν σχέδια επιχείρησης για την εκκαθάριση της περιοχής και κάμψη της αντίστασης.

Μετά από λίγο χρόνο την άνοιξη του 1943, έγινε στο χωριό μας αεροπορική επιδρομή. Το ιταλικό αεροπλάνο, αφού έκανε αρκετές βόλτες αναγνώρισης πάνω από το χωριό μας, άρχισε τον βομβαρδισμό. Έριξε δέκα (10) περίπου βόμβες που έπεσαν όλες στη δικιά μας γειτονιά, πάνω από τη βρύση Ζάβα. Δηλαδή στο δικό μας κήπο, στου Δημ. Νασιάκου, στου Φώτη Καφετζή και δύο βόμβες ανάμεσα στα σπίτια Δ. Νασιάκου και Κυριτσέικα. Φυσικά σείστηκε όλο το χωριό και ιδιαίτερα η γειτονιά μας. Όλοι έτρεχαν έξαλλοι στα υπόγεια των σπιτιών τους να κρυφτούν.

Από βλήμα βόμβας στους κήπους που προανέφερα, σκοτώθηκε ο Σωτήριος Νταλαγιώργος, γαμπρός των Καφανταρών, που έμεινε στο σπίτι του Δημ. Νασιάκου με την πολυμελή οικογένειά του (5 ανήλικα παιδιά). Κατέβαινε τη σκάλα από τον όροφο στο ισόγειο για να προφυλαχτεί και τον βρήκε το βλήμα περνώντας τη φανέστρα της πόρτας. Δεύτερο τραγικό θύμα ήταν παιδί. Ο εξάχρονος Γιωργάκης Κ. Κυρίτσης, που η τραγική του μάνα Θεοδώρα από το φόβο της, τον

άρπαξε αγκαλιά και έτρεχε στο δρόμο να κρυφτεί αλλού, οπότε τα βλήματα της βόμβας που έπεσε κοντά στο σπίτι της, σκότωσαν το παιδί στην αγκαλιά της και τραυμάτισαν την ίδια σε πολλά μέρη του σώματός της. Αργότερα σκοτώθηκε και ο άνδρας της Κ. Κυρίτσης και από τότε ζει η ίδια με τον πόνο της μέχρι σήμερα στο χωριό μας, χωρίς να έχει συνέλθει από το βαρύ χτύπημα της μοίρας της.

Λίγο αργότερα, το Μάιο του 1943, οι Ιταλικές δυνάμεις, ξεκίνησαν μεγάλη εξόρμηση από Τρίκαλα, προς την περιοχή μας, για να την εκκαθαρίσουν σύμφωνα με τα σχέδιά τους, από τους αντιστασιακούς αντάρτες.

Οι πληροφορίες αυτές έφθαναν στους ανήσυχους αντάρτες οι οποίοι ανέπτυξαν μεγάλη κινητικότητα, μετρούσαν τις δυνάμεις τους υπολογίζοντας σ' αυτές και τον εφ' ό Ε.Λ.Α.Σ. και έβλεπαν ότι δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν κατά μέτωπο, νικηφόρα τον εχθρό.

Ο φόβος αυτός διαδόθηκε στους συγχωριανούς μας, καθώς και στους κατοίκους άλλων χωριών της περιοχής μας. Αρχίσαμε τότε να εγκαταλείπουμε οικογενειακώς το χωριό και εγκατασταθήκαμε έξω απ' αυτό στα κοντινά δάση. Η δική μου οικογένεια μαζί με άλλες, κατασκήνωσε πρόχειρα στη θέση Γιωργούση μέσα στις καστανιές, στην κορυφή του λόφου. Εκεί μείναμε δέκα μέρες περίπου κατά τις οποίες πηγαίνονόμαστε οι μεγαλύτεροι μέσα στο χωριό και στα σπίτια μας. Μαζί μας κρατούσαμε όλα τα ζώα που είχαμε, διότι με την αβεβαιότητα και το φόβο της αιφνιδιαστικής πάρα πέρα μετακίνησης, δεν λειτουργούσαν οι ομαδικές φυλάξεις ζώων για βοσκή (Αγελαδαριά, γιδοβίτσα κ.λπ.).

Αρχές Ιουνίου, οι πληροφορίες ήταν καταπληκτικές. Η μεγάλη καταστροφή πλησίαζε. Οι Ιταλοί μετά την καταστροφή των χωριών της περιοχής Μουζακίου, κοντόφθαναν στο χωριό μας και όπου περνούσαν έκαιγαν τα χωριά και θανάτωναν όσους έβρισκαν στο δρόμο τους. Έτσι στα γρήγορα ξεκινήσαμε για μεγαλύτερη πορεία και δια μέσου της Νεβρόπολης, φθάσαμε στα καλύβια Μπεζούλας, στη Νεράιδα και από εκεί στην κορυφή του Βουνού Βοτσιακάκι.

Κουβαλούσαμε μαζί μας η κάθε οικογένεια ότι μπορούσε από το νοικοκυριό της. Το κυριότερο ήταν ένα φορτίο αλεύρι, λίγα όσπρια και τα σκεπάσματα για τη νύχτα. Δηλαδή όσα μπορούσε να σηκώσει ένα μουλάρι. Όσοι είχαν δύο μεταφορικά ζώα ήταν σε πλεονεκτική θέση. Τα άλλα μικροπράγματα καμιά κατασρόλα κ.λπ. τα κουβαλούσαμε στα χέρια ή στην πλάτη. Τα παιδιά της κάθε οικογένειας είχαν αναλάβει το έργο της φύλαξης και οδήγησης των άλλων υπαρχόντων ζώων, αγελάδες, γίδες, πρόβατα, γουρούνια κ.λπ. Δεν ξεχνώ ακόμα, ότι το δυσκολότερο από τα ζώα ήταν το γουρούνι αν εξαιρέσουμε τις κότες. Αυτό δεν ακολουθούσε εύκολα την πορεία της ατέλειωτης φάλαγγας και αποτελούσε ιδιαίτερο μπελά. Όσο για τις κόττες τις είχαμε δεμένες και τις σφάζαμε από τις πρώτες ημέρες και μόνο για μαγιά έμειναν ελάχιστες. Όταν φθάσαμε στις πλαγιές του Βουνού κατασκηνώσαμε πάλι πρόχειρα με τα υπάρχοντά μας και έμοιαζε το Βουνό σαν απέραντη κατασκήνωση τσιγγάνων.

Εκεί κάναμε στα γρήγορα ένα οικογενειακό συμβούλιο, διότι είχαμε παρατήσει στην πρώτη κατασκήνωση στον Άγιο Αθανάσιο, τη Γιαγιά μας Αλεξάνδρα, που δεν μπορούσε να περπατήσει.

Αποφασίσαμε τότε να πηγαίνει εσπευσμένα ο πατέρας να προλάβει να τη μεταφέρει κι αυτή με το μουλάρι όπως και έγινε.

Στο χωριό έμειναν εκτός από τους ένοπλους αντάρτες και καμιά δεκαριά περίπου ηλικιωμένα άτομα, είτε επειδή δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν στην έξοδο των κατοίκων, είτε από σκοπιμότητα για να φυλάξουν τα σπίτια τους όπως νόμιζαν, αφήνοντας τον κίνδυνο και ελπίζοντας στην επιείκεια του αναμενόμενου κατακτητή. Εκτός αυτών των ηλικιωμένων ατόμων, στο χωριό μας έμεινε οικογενειακώς και ο συγχωριανός μας αντισ/ρχης Θεοδόσιος Κυριαζής, μαζί με τη μάνα, του Στρατηγού Θ. Πετζόπουλου στο σπίτι της οποίας έμεινε.

συνεχίζεται

δείξει αν υπάρχει πραγματική θέληση για ουσιαστική αξιοποίηση αυτού του χώρου, που πραγματικά την αξίζει. Και μια χτυπητή παραφωνία που παρατηρήσαμε εκεί: Όσπου ν' αρχίσει η θεατρική παράσταση καθόμασταν στο αναψυκτήριο που είναι πιο πέρα, για αρκετή ώρα. Σε όλη τη διάρκεια τριβέλιζαν τ' αυτιά μας και αντηχούσαν στη Νεβρόπολη και στ' Άγραφα τα ξενόφερτα σαχλοτραγούδα ντίσκο, ροκ και τα τέτοια. Μάταια περιμέναμε ν' ακούσουμε και κάποιο δημοτικό ή ελληνικό έστω τραγούδι...

Είναι ντροπή νομίζω μέσα σ' ένα τέτοιο μάλιστα φυσικό περιβάλλον να υποτιμείται και να περιφρονείται το δημοτικό και γενικότερα το ελληνικό τραγούδι. Σε βαστή εντάξει η προτίμηση των μοντέρνων νέων (όχι φυσικά όλων) ν' ακούνε αυτά που θέλουν, αλλά εξίσου σεβαστή πρέπει να είναι και η επιθυμία των άλλων ν' ακούσουν ελληνική μουσική και δημοτικό τραγούδι. Δεν είμαστε «πισωδρομικοί» ούτε έχουμε κανένα «κόμπλεξ» με το μοντερνισμό και το νεωτερισμό. Αλλά

νομίζω ότι το κακό μ' αυτήν την υπόθεση έχει παραγίνει. Αυτή η ανεξέλεγκτη ξενομανία - αποτέλεσμα βέβαια και της μακρόχρονης εθνικής μας εξάρτησης - έχει πάρει επικίνδυνες διαστάσεις. «Σνομπάρουν», υποτιμούν και περιφρονούν οι πιο πολλοί νέοι το δημοτικό τραγούδι, το πιο γνήσιο ελληνικό τραγούδι, για να μη φανούν τάχα «βλάχοι», οπισθοδρομικοί και ξεπερασμένοι.

Και δυστυχώς όχι μόνο νέοι, αλλά τελευταία και κάποιοι μεγαλύτεροι που παριστάνουν τους μικροαστούς και τους νεόπλουτους...

Είναι ένα θλιβερό σύμπτωμα της ηθικής και κοινωνικής πτώσης που συντελεί στο ξεθώριασμα της πολιτιστικής και της εθνικής μας ταυτότητας. Σκεφτείτε τι μπορεί να γίνει μετά το 1992... Χρειάζεται αντίσταση λοιπόν ενάντια στην ηθική, ιδεολογική και κοινωνική κρίση που πάει να κυριαρχήσει στον τόπο μας, στην κοινωνία μας...

A. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ... και σχόλια

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ

Με αργό ρυθμό συνεχίζονται οι εργασίες κατασκευής του νέου δρόμου Μητρόπολης - Μορφοβουνίου. Τα μηχανήματα έργων συνεχίζουν την διάνοιξη πίσω από τη θέση «στεφάνι» προς την Κερασούλα. Ο δρόμος αυτός είναι κλειδί για την Τουριστική αξιοποίηση της λίμνης και την ανάπτυξη των Κοινοτήτων της περιοχής.

Για το λόγο αυτό πρέπει να ολοκληρωθεί η κατασκευή του δρόμου. Αυτό όμως θα γίνει όταν υπάρξει μια διαφορετική αντιμετώπιση του έργου και θα ολοκληρωθεί μόνο όταν ενταχθεί στο Εθνικό Πρόγραμμα Οδοποιίας. Αν συνεχίσει να χρηματοδοτείται από το ποσά αντιστρόφως ανάλογα με αυτά που απαιτούνται, τότε ο δρόμος αυτός ίσως ολοκληρωθεί μετά το 2.000...

ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΡΓΑ

Τα έργα τουριστικής αξιοποίησης της Λίμνης, παραδόθηκαν στον προβλεπόμενο χρόνο. Έτσι στις 6 Αυγούστου έγιναν τα επίσημα εγκαίνια στην πλαζ Λαμπερού από τον υπουργό έρευνας και τεχνολογίας κ. Πεπονίη.

Εκτός από την πλαζ Λαμπερού, λειτουργεί και δεύτερη στη Μπεζούλα. Στους χώρους των πλαζ υπάρχουν καλαίσθητα αναψυκτήρια (που δένουν όμορφα με το περιβάλλον). Υπαίθριο θέατρο και άλλοι χώροι αναψυχής.

Τι δυο πλαζ «ενώνει» η «Νεράιδα» το μικρό σκάφος που μπορεί να μεταφέρει 20-25 επισκέπτες στην απέναντι πλευρά με μια συμβολική τιμή.

Είναι πρώτη φορά που προγραμματισμένα έργα ολοκληρώνονται στον προβλεπόμενο χρόνο. Φυσικά αυτό πρέπει να τονισθεί και να καταγραφεί στα θετικά τόσο της Νομαρχίας Καρδίτσας όσο και του Αναπτυξιακού Συνδέσμου, που δεν έμειναν στα λόγια, αλλά προχώρησαν σε έργα. Δεν μένει παρά να ευχηθούμε καλή συνέχεια και σύντομη ολοκλήρωση του αναπτυξιακού προγράμματος.

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Ολοκληρώθηκε η βελτίωση του δρόμου για το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας. Ο δρόμος αυτός έγινε με δαπάνη των ενοριτών του χωριού μας και στοιχίσε 350.000 δραχμές. Όσοι επιθυμούν μπορούν να επισκεφτούν το μοναστήρι με το αυτοκίνητό τους ξεκούραστα, αφού ο δρόμος είναι καλός και φτάνει μέχρι την πόρτα της μονής.

ΑΝΟΙΞΕ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΟΡΩΝΑΣ

Το τελευταίο δεκαήμερο του Αυγούστου, άνοιξε και θα λειτουργεί η βιβλιοθήκη της Ιεράς Μονής Κορώνας.

Η βιβλιοθήκη που εμπλουτίστηκε πρόσφατα με βιβλία φιλοσοφικού, θρησκευτικού και λογοτεχνικού περιεχομένου, λειτουργεί κάθε Τετάρτη και Σάββατο 4-8 το απόγευμα. Έτσι δίνεται η ευκαιρία στους επισκέπτες της μονής εκτός των άλλων να συμπληρώσουν τις γνώσεις τους από τα παλιά και νεότερα βιβλία που υπάρχουν στην βιβλιοθήκη της.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΥΡΚΑΓΙΑ

Μεγάλη πυρκαγιά ξέσπασε στις 24 Αυγούστου, τις απογευματινές ώρες στην περιοχή «Μπράσκα» του χωριού μας. Η φωτιά - εξαπλώθηκε γρήγορα, βοηθούμενη από τον δυνατό αέρα που φυσούσε την ώρα εκείνη, και έκαψε πάνω από 200 στρέμματα δάσους με βελανιδιές και αγροτολιβαδική έκταση.

Η πυρκαγιά που ξέσπασε από άγνωστη αιτία (ίσως αμέλεια) σβήστηκε τις πρωινές ώρες της επόμενης μέρας.

Οι έντονες προσπάθειές που κατέβαλαν άνδρες της πυροσβεστικής, οι 12 δασικοί υπάλληλοι και φυσικά οι κάτοικοι του χωριού μας, εμπόδισαν την εξάπλωσή της πυρκαγιάς στο υπόλοιπο δάσος.

Το καλοκαίρι κυκλοφόρησαν εκατό (100) μπλουζάκια με το πρωτότυπο σύνθημα «Μορφοβούνι για πάντα». Από την πώλησή τους έμεινε κέρδος είκοσι (20) χιλιάδες. (Ο σκοπός τους δεν ήταν κερδοσκοπικός). Τα χρήματα κατατέθηκαν στο βιβλιόριο του χορευτικού ομίλου το οποίο έχει συνολικά (25) είκοσι πέντε χιλιάδες για τις λειτουργικές ανάγκες του επόμενου χρόνου.

Ο δάσκαλος χορού έχει πληρωθεί για τα μαθήματα της χρονιάς με το ποσό των 55.000 χιλιάδων δραχμών.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Επιτυχία σημείωσε το Διεθνές Φεστιβάλ Τουρισμού - «Λίμνης Νικ. Πλαστήρα» που οργανώθηκε για πρώτη φορά από τη Νομαρχία Καρδίτσας με τη στενή συνεργασία του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Κοινοτήτων της Λίμνης και όλων των Πολιτιστικών Συλλόγων της περιοχής. Στόχος των διοργανωτών η τουριστική προβολή, στην Ελλάδα και τη τουριστική αγορά, της όμορφης Λίμνης. Για το σκοπό αυτό διοργανώθηκαν πολιτιστικές, καλλιτεχνικές και αθλητικές εκδηλώσεις, τις οποίες παρακολούθησαν χιλιάδες ντόπιοι και ξένοι επισκέπτες της περιοχής. Οι εκδηλώσεις είχαν διάρκεια 20 ημερών.

Ο Αθηναϊκός και επαρχιακός τύπος κάλυψαν το γεγονός και έκαναν γνωστό σε όλους σχεδόν τους Έλληνες ότι στο Νομό μας υπάρχει μια πανέμορφη Λίμνη που αξίζει να γνωρίσει ο καθένας από κοντά την ομορφιά της. Τα περισσότερα δημοσιεύματα συνοδεύτηκαν με φωτογραφίες της περιοχής.

Την έναρξη του φεστιβάλ έκανε ο Νομάρχης Καρδίτσας κ. Χρυσόχοιδης ενώ την καλλιτεχνική έναρξη έκανε το Λατινοαμερικάνικο μουσικό συγκρότημα Los P. Paraguaios στην πλαζ Λαμπερού. Στη διάρκεια της διοργάνωσης παρουσιάστηκαν αρκετά θεατρικά έργα. Το Περιφερειακό Θέατρο Λάρισας παρουσίασε την «Ηλέκτρα» του Ευριπίδη. Το Δημοτικό Θέατρο Βέροιας έπαιζε την αρχαία τραγωδία του Σοφοκλή, «Αντιγόνη». Εκτός από τις αρχαίες τραγωδίες, το περιφερειακό θέατρο Καρδίτσας παρουσίασε την κωμωδία ηθών «ο μπάρμας μου ο Μαχούλιας», ενώ ο θεατρικός Όμιλος Καρδίτσας ανέβασε το έργο του Ε. Ίμνεν «Ένας εχθρός του Λαού». Τα έργα παρουσιάστηκαν σε διάφορες κοινότητες της περιοχής Νεβροπόλεως αλλά κυρίως στις νεοκατασκευασθείσες πλαζ Λαμπερού και Μπεζούλας που διαθέτουν και την ανάλογη υποδομή (υπαίθριο θέατρο).

Εκτός από τις θεατρικές παραστάσεις, παρουσιάστηκαν χορευτικά συγκροτήματα από την Πολωνία, τη Βουλγαρία και την Τουρκία. Πολύ ωραίες εμφανίσεις έκαναν και τα χορευτικά συγκροτήματα της Καρδίτσας, χορεύοντας Ελληνικούς Παραδοσιακούς χορούς. Διοργανώθηκαν παράλληλα εκθέσεις ζωγραφικής, και φωτογραφίας. Καθώς και ποδοσφαιρικό τοπικό Τουρνουά μεταξύ των ομάδων της Νευρόπολης.

Το φεστιβάλ ενσωμάτωσε και τα παραδοσιακά πανηγύρια και άλλες εκδηλώσεις (μουσικές βραδυές με δημοτικά τραγούδια, γιορτές κ.ά.).

3ο ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΓΡΑΦΙΩΤΩΝ

Έγινε τον Αύγουστο με επιτυχία το 3ο Αναπτυξιακό Συνέδριο των Αγραφιώτων στο Καροπλέσι. Στο συνέδριο παραβρέθηκαν εκπρόσωποι του Κράτους, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πολιτικών κομμάτων και όλων των Αγραφιώτικων Συλλόγων. Στο Συνέδριο αναπτύχθηκαν πολλές απόψεις γύρω από την ανάπτυξη της περιοχής. Οι σημαντικότερες απόψεις που υιοθετήθηκαν και ως στόχοι είναι:

- Αποπεράτωση του δρόμου Μητρόπολης - Μορφοβουνίου και βελτίωση του υπόλοιπου οδικού δικτύου της περιοχής γύρω από τη λίμνη και τα χωριά.
- Κατασκευή του δρόμου Καρδίτσας - Αγρινίου.
- Απαλλοτρίωση των τσιφλικιών.
- Κατασκευή χιονοδρομικού κέντρου στην περιοχή κοντά στη Λίμνη.
- Κατασκευή έργων τουριστικής υποδομής απ' τον ΕΟΤ.
- Ίδρυση μονάδας επεξεργασίας ξύλου και ίδρυση τυροκομείου.

Η έκδοση της εφημερίδας εξαρτάται άμεσα από τις συνδρομές των αναγνωστών, ενισχύστε οικονομικά την Βουνεσιώτικη Φωνή, την δικιά μας φωνή...

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ

Διήμνη εφημερίδα του Συνδέσμου απανταχού Μορφοβουνιωτών.
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Υπεύθυνος έκδοσης:
Γιώργος Σ. Κοντοστέργιος
Διεύθυνση: Αγίας Αναστασίας 5
Περισσό 5019686, 9752345
Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Τάσος Οικονομίδης
Μαρίνου Αντύπα 90, Ηλιούπολη
Τηλ.: 9942552

Για τα ευνοήματα κείμενα την
ευθύνη φέρει ο υπογράφων.
Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου σε συνεργασία με την Κοινότητα και τα παραρτήματα, προσπάθησε και φέτος να ψυχαγωγήσει τους συγχωριανούς και επισκέπτες του χωριού μας, μ' ένα πρόγραμμα που κράτησε 5 συνεχείς ημέρες και που κατά τη γνώμη μας και ποικιλία είχε και ποιότητα.

Ακούστηκαν παραδοσιακά δημοτικά τραγούδια που συνοδεύτηκαν από όμορφους επίσης παραδοσιακούς χορούς με το Καρδιτσιώτικο συγκρότημα Ν. Πλαστήρας (Πέμπτη βράδυ).

Διασκεδάσαμε με τη Θεατρική Παράσταση ο Πρωτεύουσιάνος (Παρασκευή). Απολαύσαμε όμορφα σύγχρονα τραγούδια, ικανοποιώντας τις προτιμήσεις κυρίως των νεώτερων, με το Βολιώτικο συγκρότημα (Σάββατο).

Την Κυριακή και Δευτέρα έγινε το καθιερωμένο πια πανηγύρι στη διάρκεια του οποίου το κέφι των συγχωριανών έφτασε στο κατακόρυφο αφού φροντίσαμε να υπάρχει μεγάλος χώρος για χορό και μεγάλη χρονική διάρκεια, ώστε να μην υπήρξε πιστεύουμε κανένας που να μην διασκέδασε.

Τα γενέθλια του μπάρμα Θώμου Σκούφη έδωσαν μια ξεχωριστή νότα στην όλη εκδήλωση. Όμορφες στιγμές επίσης μας χάρισε και το παιδικό χορευτικό συγκρότημα του χωριού.

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων εντάχθηκε φέτος και η τελετή εγκαίνιων του Πνευματικού Κέντρου (σχετικό σημείωμα υπάρχει σ' άλλη στήλη).

Το κόστος των εκδηλώσεων που έφτασε στις 600.000 δρχ. καλύφθηκε απ' την εκμετάλλευση των καθισμάτων και του Κυλικείου, καθώς επίσης και απ' την επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού και της Κοινότητας, χωρίς να επιβαρυνθεί καθόλου το ταμείο του Συλλόγου.

Στη Γενική Συνέλευση θα περιμένουμε σχόλια και προτάσεις για να βελτιώνουμε κάθε χρόνο τη στάθμη των εκδηλώσεων, που όπως όλοι διαπιστώνουμε βρήκαν θετική ανταπόκριση και αγκαλιάστηκαν απ' τη συντριπτική πλειοψηφία των συγχωριανών.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Αθήνας

ΑΔΕΙΑΣΕ Η ΛΙΜΝΗ

Η τεχνητή Λίμνη «Ν. Πλαστήρα» αποδείχθηκε σωτήρια για τις γεωργικές καλλιέργειες του θεσσαλικού κάμπου. Έτσι η παρατεταμένη ανομβρία που έπληξε τη χώρα, και οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις των Λαρισίων αγροτών, είχαν ως αποτέλεσμα να αδειάσει κυριολεκτικά η Λίμνη, αφού έφτασε να δίνει 1 εκατομμύριο κυβικά μέτρα νερού την ημέρα.

Στα μέρη μας το νερό εξαφανίστηκε στην κυριολεξία και το μόνο σημείο που έχει νερό είναι μόνο στη θέση που ήταν παλιά η «γούρνα βαβά». Η στάθμη έχει πέσει τόσο χαμηλά που αγγίζει τα όρια της οικολογικής καταστροφής. Συνέπεια αυτών ήταν να δημιουργηθούν προβλήματα στην κτηνοτροφία και στις καλλιέργειες των παραλίμνιων κτημάτων. Αναγκαστικά δεν πρόλαβαν να λειτουργήσουν και οι δύο πλαζ.

Η πτώση της στάθμης είχε και ένα θετικό αποτέλεσμα. Με απόφαση της Νομαρχίας θα κοπούν όλα τα δένδρα που είναι μέσα στη λίμνη. Έτσι θα καθαρίσει η λίμνη από τα επικίνδυνα αυτά σημεία.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΟΜΒΡΙΑ

Πάνω από 5 μήνες έχει να βρέξει στην περιοχή του χωριού μας. Έτσι η παρατεταμένη ανομβρία, (που έπληξε όλη τη χώρα) είχε άμεσες επιπτώσεις στο περιβάλλον. Όλες οι καλλιέργειες είχαν μειωμένη απόδοση. Τα αμπέλια έπαθαν σοβαρές ζημιές και μεγάλο μέρος των σταφυλιών σταφίδισε και άλλα ξεράθηκαν τελείως.

Μεγάλες ζημιές έπαθαν και τα αμπέλια εκείνα που είχαν φυτευθεί πρόσφατα. Ακόμα και τα φύλλα των δένδρων στο δάσος «κάηκαν» απ' την ξηρασία, ενώ όλα τα ρέματα στέρεψαν. Προβλήματα αντιμετωπίζει ακόμα και η κτηνοτροφία της περιοχής.

Το μόνο που απομένει είναι να βρέξει αρκετά το Χειμώνα, διαφορετικά το ερχόμενο καλοκαίρι προβλέπεται εφιαλτικό.